

94.

Špicar Jaka

Jurčič: Doktor Zober. Dramatizacija v 9. slikah. – 59 str.

ID = 10907400

Julije:

Gotthard Fober

Me pravice pridržam.

Transkripcija s deset slik - Ljiljan Feb.

94

ŠPICAR JAK
LJUBLJANA - ČOPOVA 54/II

Osebe:

Župan & Vabčjakov

Županja

Georga Baumgartner, graščičina na Pragozobu

Lina, njena žena

Leopoldina, imenitna žena na Pragozobu

Solar, kmet

Solarke, njena žena

Janez, njun sinček

Vilim

Stinar

Rak

} kmetje

Faber

Vojvoda Jajper

Fran Lince, geometer

Loos, njega žena

Kijar, star zidar

Janez, grajski plačec

Grajski kuharica

Š. Andrej Zober

Godi se v časih pri letu 1849. in piser:

1. stih & županova gortilna

2. 4 in 9. stih pred lipo pred gradom

3. in 6. stih pri tabli

5. v gradu

8. v salonu plemena pariska na tavanu.

I.

11/24
Zuparovi gostilnici.

1. prizor.

Zupar, Zupanja.

Zupar (prebleda na miži opise in jih pregleduje pri oknu. Her ne vidi, prižiga luč.)

Zupanja (vise levo od njega.): Kaj te mrača ves popoldan po teh stvari pisarijeh in nič ne poplešas le ljudem pri oknu!

Zupar: Kaj ti res! Pripravili muravo za govorje, hi bo rick čas tukaj. Pokazati muravo črno na belu, da imamo pravico do govorov, hi nam, kmetom pripelajo po kmetijskih strojih.

Zupanja: Je že zadnji čas, da pride la govor. Saj je tedne prej ves Volčji govor v tem.

Zupar: Zadnji čas! - Je pripravljena roba za nj?

Zupanja: Le dva stari črta manj.

Zupar: Saj je vše stvari polječ Gajper parj + mesto. Le le čudim, da ništa je tukaj. Večrjo pripravil za nj.

Zupanja: Pravkar prej dala, hahah hahah. Hekim neki bo ta govor, ali je vrted, ali pitetev.

Zupar: Ne vem. Sam ga se nisem videl. To je menda sujeno.

Zupanja: Paas podredne prej, kistoem je. (odide.)

2. prizor.

Zupar, Loos

Zupar (za se.): To je pri bebach poro, hekim je!

Loos: Lohet ničev, vee zupar. Seli ste me hlicati.

Zupar: Kljiba te črta.

Loos: Kljiba z kaj za bam?

Zupar: Klramente hoi moil govorje, hi pride merit našo zemljo pa julice hiš gabijal tem, hjer se ubajet.

Loos: To brate go znači.

Lupan: Kristine, da. (Čuje se prvo rogo, hi kimalu uliknu, lupan progleda do goji okus.)
Vho! Ma go kuhaj. Pojdi Loos, zveni gozgo njigoro peči ni go bi pinasi reu.
(Go z Loosom reu. Te zunoj se čuje pydeatjanje) Pog daj, Pog daj
dobra reu!)

3. prizor.

Lupan, Lisee, Gäsper, Loos potem zupanje.

Lupan: Ta se je pisli, gupod. Težo pome jile go pivčkovski. Selega naj. Ta
hybo pečija. (Lisee ude - Loos pinaseh bostek in merilne priprave.)

Gäsper: Nisem hotel poditi, ho je prasil grajški fancez o parove o krojji
med rames.

Lupan: Koga se je vzil? Kari gupo?

Gäsper: Ho gupo! Ta me gre nihdar iz gradu. Karik je uplohi teha, da ne
rume med ljudi. Saj verke. (Pohaje, da mi pri pomoti.) Gospodična
Lisea pa hita, heh ji je parijo - no.

Lupan: Lovčarica.

Gäsper: Pita, hita, ho gospodična ne rume bez nje nihannu.

Lupanje (pinase pečija in go postavi med Lisee.) Pogovarjani gupod.

Gäsper (Lisee): To se je meti zupanje.

Lisee: (ji da roho): Pogovarjani, meti! Ma me brate vzeli na hrano te
ias, ho bom pulaj.

Lupanje: Šabo se drugace, saj's včejek in druge gostilne, go tudi naj.
lepjo roho o haju pome nam pripraviti. (bide.)

Lupan (pinase pino): Formam ož možem sporeba na rasi.

Gäsper: Pome pa jaz delat pečar družbe gupodu.

Lupan (hoje na Lisee): Tale, Loos mu parime, ram se za nrače. Je možem
lehih peči. - (bide.)

Loos (rume): Te od rojekov reu.

Lisee (Lorin in Gasperju) Privedita pa hoj procyte. (Ja, rimes metori tri čarje)
Lorin: Ali hoj porobnega mi pri nas. (Lede.)

Gasper: Seinsje tje je že hoj. (Lede.)

Lisee: Iz heterega gradu je bil prvi voj, hi je vrgel pred marna?

Gasper: Pror s Praganha je, prar tam, hjo hote meriti, ne dalec od nas.

Lisee: Je si pona mleta gospodina iz grāšine?

Gasper: Kappeta, recede je, domaća je, hi si stave gupje.

Lisee: Koko? Ona stave gembu, hi je pedela ne popu plog uje?

Gasper: O te, kaj si, Proranj! Ono je lebr ncha stara gupje; služi, če res
ludi gupoda služi; ali jaz ne vem, kako je; v gradu je, no, lebr je bolj
dejal hi, kakor kakore gospodine. Pri gupje je v velikih obrastih, odker
samo gospodari, česa bolna. Menda so suclj kraj i žlehti, her ji prarije
teta - pa ne vem, ali je ali ni.

Lisee: Ali je drugjine priseljena, ali je stara in dolga na gradu.

Gasper: Kakine drugjine? Taj ni drugjine, samo stara gupja pa to dekletu je,
in ta teta, ali kraj. Same babe. Gupje je umrl. To se kako je umrl...

Lorin: O jezimimarta!

Lisee: Koko pa?

Gasper: Tam, enkrat prarim ga je krogaj mrtvega demer pripeljel i keriji...
čisto mrtvega -

Lorin: Tisto prarim Peter je bil za kerijaga, hi je mislil pajnas Anulkevo ozoti,
pa je precej po grāščekovi smrti, hi je mislil sti pričet, z Velikaga zoba
padel in se ubil...

Lisee: Koliko je že tega?

Gasper: Čahoj! - pol ne je - ampak vrb kel hi tega.

Lorin: Ja, ogimimo je bila pristega leta vna pogloba, ajde so stili pa koliko pride,
kati, da je skraj amletiti miss mrgli, in kolere je bila, da se je je
namlalo mrtolkan gchodj.

Luce: Kaj je vse te mudele delice ukazil novečim in mago smrt? Kajje ona je zgo-
dilo? Kaj je je zvedo?

Gasper: O, kajite, kaj bi ga zvedelo...

Luce (gumec, skrivnostno): On mi bil naše vere, ampak hutors-človek.

Gasper: Ode bistega Luler-čartima, hi je bil meloj vero zmedal. Tudi ta
naš graščak je bil te vere; naj to naši in to izpredi mi brodil. Tve
ljudi je zmel + kuzji rog ugnati, samo fajmeička se je ogibal pa
bistega Lohrogega dohtarja se je bil.

Luce: Kaj pa, tega!

Gasper (skrivnostno): Vsi mislijo, da muje sam hudič prišel teslavo
+ kocijo produr, pa karivosekter.

Luce: In vi tudi verjannete to?

Gasper: Lejte, kaj me brani verjet? Tudi je imel kakš di fakot za hudičju
podkrijano, in je bil hutors-človek. - Pelje pa, kaj mi pravi
Peter pravi Andrej kocki, ravno primer se je ubil, da sta vojila +
mesto dohtarja Lohrogega? Lohr je bil spet po rohu, onedre pa prvi
damm. Kadar je na širokem bloncu pravi Peter + oholje govirat,
se mu je zdelo tako, kakor bi bila dva + kocijo in ne se gupod. Hi je je
dame gupod + kocijo volgal, je bil sam + nje in se ne gir.

Luce: Krtas, + čoljih umel. - Ni mogoče, da bi bil kdo dinge, heh hudič
glezel + gupod kocijo. Heh pa bi bil siex ogornil?

Gasper: Nebrateni res pravijo, da mu je dohtar Lohr, katerega je tačas +
mesto vojil, tchi zicoprak, da je umel in prvi damm. Ni tega jaz
ne verjannim. Naj gove jeziki, has krojci, jaz sem pa Lohrogega
gupoda je vojil, tchi, hane dame, ras in jaz pravi, da je dober
človek in nič napácu.

Luce: Danc in imel graščak nič?

Gasper: Kajie! Ne gve proker ne

6.
Lisec: En zdraoniki je miso prazniki?

Garper: Teje me peem. Eni shices in gospodas, in diti in veliki, je lazilo drug
gracu, mende so bili je zdraoniki, ali banjas piti, ee miso bili haj
drugoga.

Lisec: En kula je ta Zober?

Garper: J, haj baw pravit, kato? Zober je iz Volojikas; po prvem hodi, ga, od
koder ponce izhaje. Pahoga ni se smeti posila x masi datini ni ga
ne bo. Tam ljudi zdraoni, doma jih pa nace. Tencije sine, pa so
sendar prodali kaku gornat, ki je je zapil.

Lisec: En kashine je gope x gracu? (Garper kuje, da ni pri pameti) Vi kashite
pisi, da je plabega mma, da ni populovnce pri pameti?

Garper: J, no, gmeram me, ali vcarit pac. Sendar me, da si kila mma. Ena
gospodari, hodi po polju, vse ogluda, dobra gumba je, ee ni juna,
ali vcarit se je pa x gleri gmaia, mende zato, ker je mi moj
redaj x peklu...

Lisec: V peklu mi, ne govite teje.

Garper: No, lepo bivas pravit, hje pa mare piti, ee ni masi vere? Vricah
sendar me, bi dejal.

Lisec: Pripravite mi dele x gope. Kato se je meste, haj pome?

Garper: Zamirjunc je in grunta.

Lori: Nara mi, ampak kotoj, kalone je bil piti kpatujen kula. N, oje mi ste
pogreli...

Lisec: Naresadeti je vrebekar tabraj in fucti nenasadeti kjudje. (gore)
En te mlada, nejne strasica med vijani. - libojica. (Gloras) Poykati
som, de pbyi pijera quod nancu. Na zdraoje. (Teloje in gjeje)

5. prizor.

Prijinji, gupam, Solar, Kolarin

Gupam (quide p Solarjini in Kolarinu, pohaje na Lisce): Vidite, ku so gospod, ku

Lupam: Podarbo me. Tem pa, hano spada to in oves.

Lince (za profesor): Prunje mihi. - Tu je spis, ki se lice gradu Langman.

Lupam: Tako re pišjo. To je imo unaloga quiscaka.

Geber: Pa bo potemu, ki bo znamenje teho marjans, da se bomo mi pre-
prosti kmetje razumeli marj.

Lince: Vem more biti razumljivo zapisano in zapisano. Tudi se bo
na znanstven teho zapisano in papirno mesto, da drugemu, ostani
papiro in jasnemu do sto in sto let.

Kmetje: To je pa imo kmetur.

Vilim: Kmetur ni dobi kmeturje, kmetur teho na papir zapisati, da ozi
sto let se pismoniscu gajod akuratur najde, ki je pota gaj
mujmle.

Lince: Fay gajm zloj spet. Fubri gajmamo. Klicati nas bomo, kmetur teho
(Kajm kmetur) kmetur dobi naj utanjuje za mocij her tutej. - Lalko
mici! (odide.)

Vilim: Lalko mici!

Lupam (kmetur reje): Barbe, gajm gajmado in pota.

7. prizor
Prizorje kmetur Lince

Kmetje (ki se se prej dejeli mehulih besens, se zloj sproste.)

Geber: Kajte ga namra se polie.

Kmetje: Nam ljudi, da se se kaj pomecimo.

Lupam (kmetur donaseta pipico, med temu aludici pajo ar).

Geber: Te ma roju je pravil, da je utrujen. To pice pomec pomec kmetur mudi gajm.

Vilim: Te plug ki ga del za en dan.

Rak: Mi pa pomec in pota za tednu dni.

Geber: Kaj tednu! Te par dni me bi gajm.

Vitruv: Taka pa svoje. Jaz ne bi mogel pustiti kandijskega vira na prostu
 Solar: Saj ta najgor poudarim napredek. Merjenje-garpe, gramu pa kipi gung na polih
 in poudarjih, pa gojdasih.
 Vitruv: Pa muna se bito ves boji dan me mogah.
 Mlinar: Saj je mlad.
 Raks: Tu zdrav.
 Looš: Ne, ne! Ni molenrost, ves dan spiceti sem in hji. Plujšige, haker, ču bo.
 dis deict ali drancijit pa x enumer
 Lupan: Potem pa se glij, Looš, da u me pretegnem x plujbi.
 Solar: Mi imo Looš macei plujbi?
 Lupan: Pa se kaksiso!
 Mlinar: Mi res?
 Lupan: Res, res! Loošijiu pa pomaget pri merjenju. Pripravo mu b mo-
 sil, pomaget dijati mero in druge instrumente.
 Looš: Pa kstiče bom gabijel. (Lupan) Saj te pa na ta račun se pu polie.
 Garper: (haže na polie na svizi): La tega danu jaz.
 Looš: Saj gator. Jaz tudi ničemu bito umajam.

S. mizro
 Prejini, Lisee, pokem zupanje.

Lisee (buj mknjica, zoleplav, mago odpre vrata): Lupan, v lej robi me spim.
 Lupan: Kaj pa je?
 Lisee (ia med vrati): Ničemu narajin spati x taki neuvagi.
 Lupan: Kaj? Naranga? Najlepia pota v Taljaku!
 Lisee: Le mignie, samu zosteruicenu.
 Lupan: Ni mignie.
 Lisee: Se pijelite sami pogledat. Rajbi me poprastuni mi lejim x meste
 najaj, nego da sem pa x tabenu gnezdu.
 Zupanje (x veji): Kaj je? Kaj?

Luce: Stenice imate.

Zupan: Hej pa!

Luce: V robi, hramur ste me deli spat. Pokazite mi, do kje se usoj na
sceno, jutri hčecim imeti snajver stausauje, ali pa se minem, kaka!
(Gospo reje in zapre vrata z reboj)

9. prizor

Prejónji huj Luce in Zupanje

Knueje (se za prapo zapuščeni gledajo.)

Zupan: Preblete stenice, jaz se vedel nivoem zanje.

Lalar: Kaj pa bo zdej?

Mlinar: Kdo neki bo zaradi teh stenice bejal!

Rak: Mišmaka je karni gad pivoil, a se umrl ni.

Gaber: Toliko nas je la gozdena stvar veljela govorca devanje, zdej pa bi ga
veljela bej prebletili stenice umrati zipej z ničim in hudičim
vse pustiti.

Zupan: Te preblete stenice.

Gaber: Anki se gozdena mehknjens in zanjic.

Mlinar: Kolone stenice ne bo skenil ne!

Lalar: Poparite portelj z živim prepom, pa bo dobro.

Zupan: Ne bo hotel. Laltasal bo drugo stausauje. Kam ga devanu, kaj
pravite?

Gaber: Ne bi se v gozdu dobilo.

Zupan: F, brava, hi bi me bila goya kaka encana, hudičevica in sama vroja.

Mlinar: V Lohroo kavo ga devanu.

Knueje (sajim Lalarja): V Lohroo hrio! Pragna je. V Lohroo hrio!

Lalar: Nemogice, nemogice.

Rak: Lalar: Tam je gozdena portelj, polifirana miže in kar je treba;
stenice se pudi ne bo, ker starega Lohroega dohtaja je dre keta mi bilo
dansa.

Solar: Res, da simam jaz klyu od kose, imam pa tudi drug malog, da pazim mame
ni miye žene mihae ne pome pristopiti njeneje mape

Gabe: Pa zakaj ne?

Solar: Doktor Tober je hude žize moj, za hrišcu svet, kaj ti dejal, ho ti prisel
ni našel kakega tujca, a pravi žiti. Tega pa ne!

Zupan: Ali pazimi, Solar, kake razmisli je za obisimo in za nas oca to delo,
hoje naj apravi mrazjence.

Solar: Razumem, ali ne pumem. (Prenišlja.) No, poizkusite kaj, gromu oca
zupan in če tam ne bo nič - no potem vaju pa daju dohtajca
klyu, naj u pes oberi, saj ga ne bo praj primenul prav zdaj.

Zupan: Potem pa behoj žitki zjutraj a gred. Solar ti pojdes z mamo z
žonirjem, da ne bora sama.

Kater.

II.

Pred vhodom a gred Prajancu z religiozno arcturi. Kogrim lupo, pod
njo kramnita miza a klapni. Lepo, senicu dan.

a prizor

Lina, potem zupan, Lisee, Solar, Lencayiva

Lina (vodi na klapo pri pčiniem delu, ho vidi pribajiti zupane, Lisee in Solaja, odhiti
a reje): Teta, pridi sava! (obidaji a reji.)

Zupan, Lisee in Solar (no nind temu pristl plize): Tober dan!

Lencayiva (je obzila iz izbe a reje.)

Zupan: Tje a gape? Iki mramor gorvili z gorpo.

Lisee (pobihoma zupana): Nič glede atenic, (Hoji ta Lencayivi) dovolite mi,
kotrva. Jaz sem inženir Fran Lisee, ho je me kmetje pozvali sem,
da jim izmerim zemljišče in utvarim mape in kabelet.

Ker sem ent, da je a gredu doobi kvartura, hjer bi mogle mogle

10.
za ta čas nastaniti, prosim - ali bi me ogledali pod nekakšni toki par
mencur? Iste dala se ne biče je kmeter, nego poredno hudi gradu
Praganka. Hovnu biti hih in nemodljene gost, zi lastnega,
abo paki zelite, niti ne bi znali, da je tu, ker sumam itals
ab sepeu nemenu delati shuss po res dan na prostem. V rari,
žet stanovanja ni mogoc dobiti.

Luzan: Kje je gospa?

Leucayere: Na polju pri ljindoh.

Luzan: Guboro in dohne polje, ce je na polju, jaz gram hja, le tu ostamite
zdatj me opravira snidra p Solariem. (Ensigne Solariem in guboro)

in prijaz.

Prejinyj's prej župane in Solarija.

Leucayere (klisee za njima): Probahjte! (Liseu) ali se je od včeraj poznemo,
ce se vas spominjam. Stuhiti vas je včeraj, hudo ste, ker vas
poznati včeraj poznala. (dru z guboro poredni stol pri kamniti mizi.)

Liseu (vde): Le včeraj med poljs v gubilni, hjer pms se hrepčali, hi u vam
bit pod predstavit, a si nivoem upal.

Leucayere: Kar se pa hiee vate prinye, bo odloista gospa, h kateri je, kakur
ste videli, župane oab, predus sam nim mogla braniti. Vendar
je dobro, da ste je prej pripravljenu na njen odgovor. Ona bo
najhij vate prinye odbile. Nihar nam tege ne stytte v glo
in ne mislite, da je temu hivo pen aujkanje guboljubje.
Pi nas pms pams ženshe poleg durgine, broj rute, da je
pitem tejanu...

Liseu: Prosim, nadležem noicem biti. Palko se mi je, da jo strar vas
lahkja; ce ni pitem... (Vstane.)

Leucayere: Ne, gospod! Poslušajte me do konca. Kar ste naredli zaradi
vojne puda kubroj v brojju, da se hiee hlikanyj gradm holkur

43
vācānā, ko je pes, ali ga ovi te peči se briže samo Liniu varile, gojpod
podvika Pecc, me žerike same nič. Salje pa vidim, da vam
maram se porediti.

Lina (odidele v grad)

3. prizor

Lencičeva, Lisec

Lencičeva: Glavna stvar je, da je naša grupa očarila polna, uročena, dincous pozbur
jena, da bi vam samsemu ne bilo ljubo birati bližnjega. Ona je unroga
lepela in to je njene žrove ožueredilo. Veavile jo te poljevu prime reč
dni. In opar sedaj je zopet tako čudna. V takem času neče tujiti
ljubi. Če se ovi pomsilite, nam prste lahko odpenstili. Lisec pa,
karhodi dungeje potrobujite, če se muvete v rani potpoveti, unedoc
z guprdično vam plavira se, šro je le v najširih mročeh.

Lisec: Torej, opustite, da sem se predignil in lepa hvala vam...

4. prizor

Prijatelj Lina

Lina (v ^{vrulca} gradin): Mamma se dovoljili, teta. Šroji obur am čula z doma

Lencičeva (zinduna): Peo?

Lisec: Obzafujim, da se dovoljimi obrazloži sukajšojiga stanja, sedaj
hudi z guprdično dovoljenjem ne morem poteti - najoljudnija
zahvala!

Lencičeva: Sedaj pa smarate, pravice vas, sedaj pač! Tiba bodite o tem, bes
noje vam procim reč. (To je govorila Lisec šro me ubi - gobiloma)

Lisec (z se): Kakšni so ti ljudje!

5. prizor

Prijatelj, Zupan, Solar, Langmanova

Langmanova (s palico v roki šroji šrod, za njo stopata zupan in Solar. Ni opazila
Liseca, qui mimo njega k Lencičevi - energično.): No, bes ljudje hročejo

da je pirnas, in her jurn je gobekau, naj bo. Dve robi ne zgarujem
koneu nur dej opraviti in strogi zadnja vrata pri sušilnici naj
hodi vroči in suvi. Kakšen pa je? Ali je star? Finženigi ni
menda stari.

Lisee: Kaj si ne počel, misločina. (Stopi naprej.)

Langmanova (ga neje gleda, pomekane se hi krunche nazaj, pohazi o gutem
nanj in gleda vanj): Pa? Pa? - (Se zgraven, Senčariji): Ali
mimic hi Andrejevičs oči? - Taka ne bo nobeden nič pri nas,
nobeden nič! (Videle o robi in zloqumline vrata.)

Lisee (vidiš, da je plajne, se nemno pihlani in hvče oditi.)

Senčarija: Čur beude, gajrod! Ti ste pajgaljini, toda jaz sem vam prej
pogljile, hehe je. Tu je polje in povim vas lago, molčite,
hilihur murete, o tem, kar se vam je reklo. (Zupan in Solarij)
Tudi vidos. (Videle o gled, Lisee za njo.)

O. pižur.

Zupan, Solari, Lisee.

Zupan: Pochlete steni! - Zdaj ostane samo še Lohove hiša

Lisee: Kakaj mi nista povedali, da pi ras ni mogne dobiti za pistenega čl.
velas pistene postelje? Nihdar bi se ne bil izjactarjal temu, da me
evhral murec, drugič nara žencha mede izdora. Ti županijete in
indrom keraju!

Zupan: Ne preostaja drugoga: Lohove hiša, samo Lohove hiša

Solari: Je je res! Ključni si nje sramu, lahuc, ali praznapas, jaz ne smem mi,
kromu odpreti. Gajrod mi je prepovedal in pabel: nihče se ne sme
pikeleniti nobene stvari o miži izbi, vse mora biti kaper, kakor je.

Zupan: Kaj bo paku pabel, kakor je. Lani tčas, dohler so gajrod žonila Anhaj,
naj nje vroči in pišaji soje stvari. Dve leti že mi pils včetiti o
nasi rasi Lohovega dohtaya. Lani pndic bi bil, hi bi ga zdaj

primordal.

Salar: F, jaz ni vendar ne upam. To me nisi, kakšen je, kadar je pijan. On zna tudi sopsati, kdo mi pravi, če mi praviš, pravi?

Luzan: Če si si me upal odpreti, odpram jaz, samo kje mi daš?

Lisec: Če pravi pravi, kam brez šubi dobeti in poteti ne morem?

Luzan: Brez šubi. Zabeos dohtar ni tako napravljen človek, kakor nehoti misliti. Če ga nehoti ne pogoositi, jaz ga.

Salar: Kje je, poveda njigov fantazija, za zdaj, dohler pa živi, a pa njigovi smrti pa pripada mrtvi.

Luzan: Zolaj je njigova.

Lisec: Zolaj je ta kosa izgovajena pri vas za kakor hot, za prejšitih?

Salar: Hot, hot, hot, ni le izgovajen ampak tudi intabuliran na moji zemlji. Zabeos gupod se je intabuliral, mi del drugace; kakor bi bil jaz kakor pijanec in zapravljivec, hi dolgove dela. Kudo mi je bilo, ali plačel mi je ^{pa} pas, davi si bil smel plačeti jaz njemu.

Lisec: A, hito je ta Zabeos dohtar, hi takih govorite p njemu. Tu hje je?

Salar: E, študiran človek je, ni oš mrimo. To je bil mladi in go deli Zabeosi, hi arhite naj me tej domaciji - jaz sem jo ne pčitanstikupil, koji je Zabeos šuha, dohtarjev brat, zapravil - tačas ni ga in solo deli, pravijo, da bi bil duhoven. Kappala! Ne vem, kakere smte dohtarje. Čmi pravijo, da je one skup, da zna one, kar se pravi, kar pravi listi, pravihi in smi dohtarji, hi ljudi zdesarjjo.

Luzan: Dama, kakor pride, ne dela mi. Lams takih rene, da je bil dalec po svetui; hje čej moje nekam je bil svet, se čej doveti dežel - dilet prav, da v Egipt. Upam, saki ga, ni nikoli mrimo upal. Kar zavisti ni mi se ne odgovarja!

Salar: Tačas, ko je stari Zabor one izročal pinnu šubi in jo pisano delati in kanceliji, on mi nič vedel, hje je starija sin, hi je za dohtarje študiral in pollej po vrsti izginil. Vendar je del stari - tačas je bil oš bogat - kakor in pisano postariti: "čej starije sin, dječko, hi je študiral, je tudi moj, kakor la moj mlajši"

sin, skiba; zato pa je moja volja, da u zepise in prebavi s prismo leko, dabo
veljalo, dohler, sem jaz jio in dohler je moj starija sin, hudoj jio. kajza
za hiso z jallanarne, z veli in drugim sedjem do glote je laut moja, ali
mojega starijega sina Drajkae, dohler potancem jaz jio in dohler bo mo
jio, dabo imel, kaanne bi položil svoje glavo, ee quide hudoj's modlega
in s pito in ee po hotel stancovati in Valijaku, hjer je bil pojim in da to
votel, da je pusti po sin starija Zober z Valijaku. To so zepiseli in
quide so predkazale. Zato sem jaz sam na ta način tudi kajza hu
pit, da je dobi in pollej, kadar gupod nunoje.

Zupan: Stari Zober je umrel, dohtarje pa dolgo ni bilo nič bližje, a nazadnje
je to prišel. Kolajza pa je dve leti ni ost nikoder.

Solar: Sedemaja mi je dal in prutil sem, da u je imabuliral. Kolajza
tudi umrel in tudi dohtar ne more več dolgo živeti.

Liseo: Je prej rekla quibojeb danes?

Zupan: Prej? E, nič fel nisim vedeli, ali je jio ali ne mi hje je. Tudi zlatj
ne pemo.

Solar: Jaz sem mislil, bo sem konoral to danesje, da je golos umrel.
Taa macentet quide, hker bi z oblahro padel...

Zupan: Če procite nič zrediti, v geactu ga bolje poznajo. Zlatj ga golos ne
bi, ker ni nič pisal.

Solar: Zadrjje tudi ni pisal. Pisto je bilo prej rekla, hje je pisal.

Zupan: Zlatj le poplime do njegove pajte - da nam bi odput.

Solar (shamizne z ramami): E, mi drupacé - - - (odhajajo.)

7. prizor
Lina.

Lina (je s sem stajala na prag in gleda za odhajajočimi),
Zabur

III.

Lobes v. Zekeru bapci. Eucloane, nekakšna prošnja specijalna. (315)

1. quizon
Lisce, Lencarjova

Lisce (vadi mi miži in piše, ko poloha nekdo na mate, niti ne ozdigne glave):

Kaj čer?

Lencarjova (stoji obziromate a belo prarjens kerarico a pohel): Taber dan, gajod!

Lisce (v obruc in pitane): O, viste gajpa. Pozdravljeni! bprotite, misliš sem, da jha moj obhaj Lovi. Kaj mi daje ti prabus čer? Zgodite! (ji prundi stabin oba pedata k miži a pedli robe.)

Lencarjova (med tem, ko reida): Ne gajpa, če prucev prouiti: gajpodična, se zmerom le gajpodična Annelija Lencar. Glejte, niti prar predlozjeni samr misim, a revolver pruciano roo stiketo na stran in mramor v njih pretičih domne obiskovati mlade gajpode, ki niti nasih imen ne poznajo! Nilito se vija menica, nego ta, da v mramor se na stara leta gajpodične imenovati?

Lisce: To gajpa mi menica pri vas, gajpodična, če ste daktibrat lake dobre volje pehar daver.

Lencarjova: Čudno se vam zdi, da sem quila k vam, kaj ne? Lani budi. Po pravici prucev, da misim šla pedat. Ali očeraj ste se pricali z našo gajpa in ste se je moim prucipili - kaj enakega pri nas mi narade, - da misim imela misu, predem se misim odela, da vam tu prucev nekaj boljšega piva iz naše kleti, in se nekaj drugih kakih piči boite mašli su. Telo pa mi šlo doofjeno, da bi vam bila kakosa služabnica, prucev, ko obrari, temočer jaz sem jih mirale pama. Potem, ko sem že bila na negal k vam, sem mislila, očeraj je pa itekdole za ženiko, da je stara, in got amir ni bil težak, ker me sem rajine osem prucipkam, budi morim, Gajpa Langman faraj prucev, da sprejmete šole, kar vam je očeraj obljubila

Lisce: Obljubila? Ne, gajpodična! Proucliti mi je gajpa Langman a Prucipka prucev

izridila, ako česa potrebuješ, ali jaz sem se tega zavedal in jako obžaloval, da ste se ljudje tuisti vi. Jaz sem zadovoljen s tem, kar imam. Pridadil sem se in že od prej sem bil rajem malo zahtevati. Ta se pa ne bometih morda imeti popeljune, ki mi je bilo znano prej.

Pentagjera: Popeljune je jako pismuna pedant. In vi ste o takem položaju nam manjosti. Vute, tu v pameti smo se odvadili roba furm, karaj me imajte pismolakov, ki niso za Valijala.

Lisee: Ali jaz ne vem, s čim bi bil jaz karličkaj zaslužil to vaio in gos, penjo pogumst do pebe - -

Pentagjera: Zaslužil: No, brata Bogu, tako daleč svet pri nas se mi misli, da bi se morda vse se zaslužiti. Ali mi kaj in ljudje, kar pride iz dobrega sveta in dobre volje? Pa če že bičete to, kar ste zaslužili, bičati dobro. Potem morda pedi, da ste se vse zaslužili od nas, zahaj jaz vam ne morem poročati, kako je morda in Lino bolilo, ho ste vas ob me, nekoga ducera prišli in me dobili utarovanje pri nas, desi imma, me za celo familije pragnega gostara. Če zaradi tega vam morda, me kraj postreči, da je odkupimo zamero pri vas. In zato me je tudi prečilo, da ste večraj z gospo chupaj prišli. Kaj sta vse govorila, tega, sveda, ne vem, ker pri nas se vse misli, nego govoriti, ali nekoj nenaravnega je recdar bilo, da gospa tako nekako sama priznava, da mi paucela pras.

Lisee: Pros mi potrebne misre imela. Lelo nerofine je štavot mrene, dani je bilo prej prijazna z manj. Kar se pa bič štavaj, da nisem dobil stana, vanja pri vas, prosim, ne povreujajte tega. In sem bil sam luvir, da u nisem del prej podučiti, da imo vse te stvari karatav gospodine v rokah, da kraj v prujem delu mimmu z gradom micerar opraviti. Ker je gospa polna in solijem govorit proce opravicevaska, tu v zameri miči govoriti in mogoče. Prebil sem tudi tu se jaz, ki sem že prej štival

nekoliho. Lince me pa veseli, slisati, da sem simbovaru mi simpatije mlade
gospodične, s katero ste se raj morda pogli, katero ste, če ne me motim ime
urodi Lina---

Lencičeva: Da, Lina, Karolina s celim imenom.

Lince: Kakajda sem bil raj neprijetni gostenci, ko si morda misli. Alorok pa
da bi kraj in rajen iloriske postelje me dobije. Fay sem bil prvi v teli
neprijetki, kraj smarom se drugo za oprečevje positi, če sem se na-
podno vedel, kar sem se gotovo.

Lencičeva: Ali nisim ničesar vedela, ali prava je to. Kober sem vedel, kaj je to
v ta položaj, ki je. Sedaj se mene razjelite, če ne spavate. Fay sama rina
ne pijem, zaradi mene bi svet lahko postal kraj nje. Ali sem, da gospod
je rinde islate, svoji dobi pijaco. Zato in ker je na vlogah smarom, da
pijete samo kisto vino in da z jedjo mite, porokno fino postojem,
sem se tem rajna napravite na pot do vas. (Pravilnikarica.)

28/4

Lince: Patem pa, lepa hvale vam. Spuščite moji zehochi milantui gube.

29/4

Lencičeva: Pom.

Lince: Kdi je mi, kakor bi bila govela moja mati.

Lencičeva: Kmate se stave?

Lince: Veste me, mater pa, stara je in živi pri moji teti.

Lencičeva: Ki je svete podi?

Lince: Obvisim, da bi sam rama postarunga me mogle poroditi, ko bi spavali nje.

Lencičeva: Podite veseli, da je svete, da ste tako prini in da ji morda teli
vedje delati na stare dni. Klajte jaz nisem bila tako prina. Fay ni holar
nisem poznele svoje matere. (Kobriše oho.) Umirala je ob mojem pojat
su in karmala za nje hudi moj oca. Tvearla sem pri bujih hudele in
patem služila za učiteljico pri pazniti prabineh, hje sem jedla pri dli
honi odronati in služavnosti, dohler nisem quista za korrinico la
rechi gube Langmanove, ki me je posimela za kakšno in se ga reo,

20.
zabuj, ho je paov nos puvicci unvula, me je quiquicila sojji ushu me
grad Praganvula in tako puvu gdej v družbi kavgmancovri že mnogo
let. Radi so mu imeli dohri ljudje posred, dohri ljubeže, pravim, ži
me znajo radi imeti. To me stara leta puvu so tako mešna, da me
sime rajj avo pitje pado. To je moja Lina, ona me ljubi bolj, nego
sojji mater. A radi jaz ki munda unvula, ho je ne bi smela.

Lisee: Torej ne misim tako mešna svetil, ho puvu plisat svetil, da
vas je zapodila na Lina belicela tato?

Lencayjra: To ste mislili, da puvu pes padva tato? Nisem. Mi puvu me vevu,
kako je prišlo: odhan govoru, me pelicu tako in za nje se vni družji pu
hisi. To mi je ljube. Florla Bogu, vbojannu fahke z osami. Das imo
elovka polno stabi, hja jaz misra, ali delati se muna. (Vitane) Kij,
oj, guprod Lina, glejte, kako govoru, kako bi bila že ali let gnana
in prijateljja. To puvu avo svetil so puvu puvu avo tuja. Sedaj
vidim, da puvu stara in da mola vbojannu svetil ljube. Puvu
puvu, kako in kraj, vj puvu me. (Vuhaje.)

Lisee (je ustal): Mi se kraj puvu priti v grad zabvalit?

Lencayjra: Za gvoj me, puvu avo, da mltakar me, stara gvoja vevu tuji
stajje za me me. Tako puvu svetil mltakar me zabjannu, kako
v svetilje ta mna, hja pa so, kako puvu, shraj sami kuciki ljud
je, in se puvu avo me puvu z Lina mltajar puvu dote.

Lisee: A, puvu avo mltakar bodite svetil z zapodilav, tako, kako puvu avo
jaz puvu svetil, ho puvu se puvu puvu.

Lencayjra: V mltakar? O, ho bi si svetil, kako svetil puvu govo puvu, puvu
mi je dovolile vjeti Lina z sobaj! To puvu za puvu davu. (Je prišlo do vrat)

Lisee (stopi k njej): Za svetil, vkuena puvu avo in govo in mltajar gozdove govo
dian Lina.

Lencayjra: Lahori bodite in na puvu dote. (Vdide)

2. prizor

Lisec potam Haber in Lalar.

Lisec (ogledujoja quincimne peči, od mēnara mēdi pshusi, udes spet k dlatu in pise.)

Haber (za hvalnem quincimne in zornaj): Hudič naj te ogame! Kdo bi je došil? Kaj um

hōmo gupredel in ti na upiherai mojih, gupredel! (Pisni od pue vete.)

Jari ti vrag dūsu! (Haji vete robe) Ho hudičev! Kdo ti je došil? (Lisec)

Kdo je ti? Haj vna lu?

Lisec (pogleda) Kquāsam, kaj hūte vi puhaj? - Tem se izgubite!

Lalar (jo pūsel pes quiplāsen za Lalaru): Gupod dohtar...

Lisec (za se): To je tisti Haber!

Haber (Lalarju): Hudič! Kdo si je pehal skartirati in moji jobo vakega pu, tepima, hi tūu shaj vas? Dajta vna, jaz ti pokazem.

Lalar: Gupod dohtar, čakajte, proem ram...

Haber (se obrne proti potomu in med tem br odhaja): Najbo hder hōie, iz neber al, iz pekla, k tege slouche in njezore papa in kar sime njeje vna, in pice pūncj, eē me postrelim tebe in njeje, jaz te pem, pūsel gupodasiti z moji jobo. (Odiide, Lalar za njima)

3. prizor

Lisec, Lalarke.

Lisec (muhj vna shaj gupupāsen, odināsi stalinico in na dūrele izgije kozmev rina.)

Lalarke: Jaz je! Kaj pa je bilo gupod zornie?

Lisec: Vem me mucejo!

Lalarke: Kdo?

Lisec: Haber.

Lalarke: Kaj ga in puhaj?

Lisec: Je je! Nūte stisati, kcher je hūteat mact vāsim mojom.

Lalarke: On je šil? Kdaj pa je pūsel?

Lisee: Najzaj sem. V hujši sem o tem problemu govoril Volčjaku brez skovancev,
kajti odurmo sem jefem. Še pa poskušaj problematičiti mast lovacja,
ali pa me preganija...

Salaha: Bog nas xari kaj tatega!

Lisee: Slišite, da se prve?

Salaha: To pa prav govor. On ne odjenja, kadar kaj pise.

Lisee: Potem ga priakam tu in ga kar nekako vijeem njegro izbe.

Salaha: Ne prite spraviti nič. Se nebeli ves o jazi, kakšnem je.

Lisee: Potem ga po pricem in mu damu lekcijs o slednem vedanju. Nisem
mogel prjeti, ker se mi hudoje priporočali o njemu, zdaj vidim sam.
Tje naj vedaj isem drugo stvarovanje? Embak sem bil o Volčjaku, o
mihdar pui!

4. prizor

Prizorje, Lisee in Solar

Solar (prijde z Liseem): Ali je bil jefem, jefeste!

Salaha: Tje pa je zdaj?

Solar: Prizorjam.

Lisee: Lisee, prinačaj, da prite spraviva mijs pui o kraj, potem ga govor.

Solar: Nam?

Lisee: Pui! Z Volčjaku pui, iz tega zallatego govorja. (Lisee spravlja skovaj o
kroča, nabrii Solarjem kozarec vina) Vate, za sloo!

Solar (pije): To je nemara grojste pba.

Lisee (nabrii se Liseem, ki gojefiso med pripravljajem gledat na kozarec.)

Lisee (izpije): Nam! Tje, te

Lisee (de Salaha hoj preganija.)

Salaha: Štohat boptancj. Prs garpuka pogata!

Lisee (u optiv, njame nekaj pui.) Pivneri o, kar je mozeje za manjski jefem.
Laj poznaj mijs pui.

Lori: Heheh poje!

Lisea: Grem k županu. (bedrta)

5. prizor

Prizorje pred Liseo.

Salar: Kaj pa so zdaj?

Solarba: Leningu so hebe dobili proutu drugje. Tokratju se so nasledu upisal.

Salar: To je, ali je.

Lori (ja nebrint se za pozare nima in ga grandi Solarju): Po go kaka! (Vzame hro pogačo in je.)

Salar (je pozil in vzame tudi hro krtica - skumizne z ravnici in je.)

Lori (in nateka se sime v pozare, mi trije jedo in pijejo.

29/4

6. prizor

Prizorje, župan, Lober

Lober (nagli odpre vrata, glada drug sebe): Kaj pa si tu?

Salar: Pozastjamo...

Lori (s polnimi ustni): Pozastjamo.

Solarba (je klerj, ho je vstopil Lober z krtice "feger" in zbijala drugi vrata.)

7. prizor

Prizorje pred Solarbo.

Lober: Faka! Tje pa je prvi? (Kadi cigareto.)

Salar: Lonia?

Lober: Tds pa drugi. - Tje je.

Salar: Pahal je, da gre k županu.

Župan: Psi mar ga ni bito. Če je prišel, nua bodi že poročati, hjo me najde.

8. prizor

Prizorje, Lisea

Lisea (atigi drugi vrata.) Tukaj ste, župan. Javiti murau z rami. (Pozastja)

Lober (županu): Nilita? (Fakira Lisea.)

Lupan (obznanje): ^{zelen} Dobro dan, gospod.

Licev: Polnajte, župan. Kar imamo se izdelovati, to si mogoče delati tudi iz vol, deljinejšega hrupa, čeprav ne lahko. Zato grešaj odločene iz Volčjaka. Govi, kar žuči, kar je pripravljeno ven pod orbe.

Lober (županu): Pravi tako je ta obor? To je drugače. In ti si bil sam na gradu kacas?

Lupan: Oba z gospodom, pra stila...

Lobaa: In jaz tudi.

Lupan (hoje na Licev): Upričajte ga; pa ni dela mi ni. Ohljubilo je bilo, ali potam je zmrsknilo peredo. Pogre za redi, zehaj, jaz sem dejel že tveer - ali misem dejel gospod žonir? - baba je baba, naj bo naša obrodni ha, ali pa gospodsko beba x žameta. Ni baka, beba x clovek, pa je!

Lober (ki je gledal obzi oboro): Ali ti si Kljar?

Lupan (pogleda): Je, mi stvarno alba se nam godi. Unverl sem je sin, ki nam je se pravič stal za baka, pojma oina - saj veste, da ga je bil Kljar od nek. dej rajem piti, ki je bil zidar dosti zdelujit, ali zdaj ma stvarit ga misma za kraj pit.

Lober: Polnajte ga, jeno noter.

Lupan (bliže obzi oboro): He, Kljar! - Ne diši! (Lopi ven in pripelje Kljara x poba.)

9. prizor
Prejina, Kljar

Lober: Ali ste se žvi, oče Kljar? (idem ven x poba.)

Kljar (se zamislja in murmur smehlja, videti je, da Lobra ne pozna več)

Lupan (mu hiči x urica): Lober gospod, ali jih ne poznate več? (Lobaa) Gluh je, opiti je maza nauj.

Kljar: Hohoho! Se majhno, se majhno sem jaz, komaj težem, hohoho! Perim Praga, da si me ka peli ogel, ali njegora volja mi se, hohoho!

Liber (munda demar): Tu za par bogarica sina! (Licea la prizor opozuje.)

Stijar: Bog ti daj zdravje, Stjepica Liber! Ali tebe me plemen peca, ali peca sin govori je gospod! ~ Zdravje grem pa klanj manj - ze dolga niscem rec, ze dolgo!

L. Bogom gospod! (bolide.)

10. prizor

Prizorji bez Stijarja.

Liber (u plinu di Lincea): Tvoj, viste izvjestie mi su na karist obicnu selate, Lincea! To ste alisali!

Liber: Pozvite jaze, bi je invete na mene. Slicet zelodica manje grem, licy ze laby poizhasite. Niscem gnet, da rec kuhajinji ljudeje, uboga pure, bi var pokubuje je, stek niti a moje kuhinje. Tudi sem se ponisi rozil in pichui roj po niscu pestel ne budi dobro volje. Taka pa, kadar sime jelovak ind sut = deset pet, sime drugo jivec, nego a niscu petole, perobus ce je je tempera- mentu taku fusticulu, kakur jaz. Ivisitit sem, da je munda kakor popob nita a moji bajti. Hajtaliga bi tudi vi ne bzali. I hralto beredo: mledu moj, ne zamerite. (Prime Lincea za polu) A, kakur vidim, ste res ze oca roje stvaci popravit. Zet mi je; bi bi bil kaj vedel, bi bi bil prival drugje jezicic jaz, her najhez stek me potamem dolgo pu. A, her je, bi je. Sedaj take, da vi dobite drugi kerartur. Tu niscu pozolote a gred itamovat.

Lincea: Ja ne!

Liber: Znam, da se vam je ze enkrat odobilo, ali pas zavodi tega pozolote. Cerar namre vobu z jupanom niscu dazogla, bi dorogem jaz nekiliko lazje, ce niso se pozolote moje beredo, cerar munda niscu, kakur izvjestie, da se se jovi. Pockajte hias bulaj, ali pa qui jupanom. Taj sem mis dobitu porabito. Jaz grem, da sam postalgem.

Lincea: Ne smelite se, gospod!

Liber: Nisi negotora; jaz niscem, da bi vi zavodi mene pustili kamute a ploricinim delu. (Vaglo selode) Taster

II.

Pred vhodom v grad, kakor pri II.

1. prizor.

Langmanova, Eber.

Langmanova: (pride, les zagleda Ebera, obulja, potane): Si se poudus tu?

Eber: (je vedel, pri miru in priročno): Se.

Langmanova: Kdo?

Eber: Eham, da pripelje k tebi hčerka v grad človeka, ki si ga ti odprodila...

Langmanova: Kdaj me boš nehal meniti? (Lede.)

Eber: Takrat, ko bom umrl, če ti pa prišel tebe, pa takrat, kadar bo stopila pred te umrl.

Langmanova: Ni bilo za dosti pomirjenja?

Eber: Ne! Konec je moj umrl, moj pomirjen se dobeč bolj. Tu me se pomirjen, a
pal me je prega, čar in pomirjenja in - tebe s svojim priročno
Carpel me je danosine, da sem se je ogibal kolikor časa, čaka
predal, da je šla na prant danosine hira. - Paro po dolgem času se mi je
fite po danosine. Hibe, popustim, vce mi je napotim danosine. Bil je v ml
menjen, če se migrovi nazaj huziti, rajbruni doma. To sem prišel na hlan
ho se odpre pagled na gas in grad, Prizorcel, mi je prišlo na umrl
Neldaj in pomirjen kolikor gestujiti, da si ta grodnje huzil in bilo in
- s teboj. To umrl me je narediti sentimentchnega. Kol
letno stelli sem bil čez dolgo časa mehal in gli u me, da
šla polje - najreumnejša odja in najmanj mojsaka - jbroni
nest, petoj. - To sem zgodil, da stannje tu on - s teboj - se je v
vce diabolica msc. Mavcovci, sem se hotel, toda sam. Obem
mammit narediti pchel na zemlji.

Langmanova: To ni pridi stavit. Pkajel in vjege, mi je vnoje v vjege

Eber: ... lajoviki obliki...

Langmanova: En me peveda pimevat, da je en artikel pri njim. Ne vem, kako -
Ti denes, odhod imos to prazno mesto, da se ne oba besede pred teboj in to
bila protisna in pohvala, hekar najujca --

Zober: Hekar pa! To je ena stvar.

Langmanova: Te reci! Karkoli si mojega moza --

Zober: Ne! Karkoli si moza, res, a karkoli je je njegova part --

Langmanova: En te je bil ti - paboj - Zober go dej imo!

Zober: Ne bom ves dolgo tu in got me peveda spet nazaj v Karigvad. Odrat
bom z gubarnikom, da sem tu na pulst prisilil la dezanju, ki to
lucino zopermo in ki to gubarniku boji ugled celo pred stujim,
oceljo. Karkoli si zgeti v stvarovaje maledige clovcha - plebeja -
ki si ga prej odposile in boja hceba, ze je ste porabit, naj pride -
z grehami prazne pripeljan, sem v grad... (Enje se popot vija, ko
je kmalu utihne - pomev.)

2. prizor.

Dujinje, Luce, Kucayev, Luce.

(Luce se podaja, Kucayev si.) Ohta, leta, pogledite, kako je pri nas! (Kaj ne Zober)
Pisti ena dni dohtar, ki mi ne govorim. Karkoli si je bila, D! Sedaj se go
je me mi pe, prav v isti mru pogledam.

Luce: Karkoli si je bila tega stavega govorila?

Dujinje: Prosite, da je ena druzel besede. (Langmanova) Trujemir Luce, mi
je... (Luce se postavlja.)

Luce: Karkoli si mi mite pevoj besed privedi vraga, kako ste.

Dujinje: Karkoli si mite mitebne govor? (Pomev.)

Luce: Karkoli si mite ze mite? Lepo mi bogato? To je prav.

(Luce) Karkoli si mite vraga, pe. To mi povejte, pe pomev prubujem.
(Kucayev) Plohoj mi vraga, hjer hce. (Belveta.)

3. prizor.

Dujinje, bez Langmanove.

48
Lobor (je došil k Lince): Aj, aj! Heho, samo praeli. He zdelo, da si kakoga pametnega
človeka obradilo za tako malo pagurno, ker mi ga pitane od drugih ljudi,
je že tak obiaz. Lincen ga je smeta. mijsi danis parrubiristi i svoje nabra-
nje protine, mroge gante, um gope predelavit že jaz. (Lincenjski) Vi,
lepa gospodična - heho se že pisečo - nate, da program skiheto.
Lincenjski je že prej jignos gledala Lobora, zdelaj se obrine). Pjoli, Lincen! (ble
odivleto, grad.)

4. prizna

Lobor, Lince.

Lobor (Lince): Skopite z menoj nekeje harsker, qui in doli, de nam dom po
hebnih insulucij, gospod inženir! Mi rus teho glesho kuhaj, heho
jeu mistil

Lince (mimo): Pridrijite, gospod, svoje insulucije za sebe. Jaz odim, da bu miste po
ubos priljubljena preba, da se pusti ne vedete garrhau največi hof amihau
lincenjski, nego da oprijete nekoej strah; zehaj, to je vaše strah. Kendar,
heh se mene hie, jaz ne pobehujem pomisli od vas. Taka postelovaje bi
mi bila pusti peti na šbado.

Lobor (u naravnje na ves glas): Haha haha!

Lince (mimo nečelovje): Haa imam tu apariti, aparim sam, in to je malo.
Tudi svoje priede nam mi hieba drizati, heh jaz misem sprejet od vas nobe
ne obljube. Opristite, farej, da vas prsim, da te mijsi z vas odloimachje
izgovornje besede, pihast za pulej oparvete na quanye mi mi potem
dovolite, da svoje strari odleji delje, sam oprastjam tu i grade mi drugod.
Da um do redaj slucagno vas gait, za to je nam ime zabrelito obcina,
ne jaz. Bogam! (Haa oditi i grad.)

Lobor (za pisme za parno): Hahahaha! Lodej se marda mistile, gubi moj pri-
jatelj, da ste me do tel pobalili. Naposled so nam garrhe medpote
nekeje svojih predhodkov pliti i glavo. Ta starba me ima teho pado, heho

jaz njo. Nič ne da. Takih vam račun: kate ali ne, sedaj mi drugam, vi petanete kuhar, ovoj nebojivca, sedaj je že ovi prejav. In ker veste, da je ta ... ženske lu v gradu meho ... mo rajente, kakov je! Podite primelci, ali praznava ne uletojaste se fjudem, hi vedo, hi vam protujajo. To si bil prej vedel, kako stvari stoji, no, bodite uverjeni, da vas si bil pustil ste, kamor hočete. Ta nebi gol. dimajš pre, ktere je se priceno, č trba, narocim obicni drugoga nje, njeje, ako vam ji jaz prepodil enega aj svoje baste. A sedaj vam stvar v pbe ozil, in kar Zober prime, ne popusti, in de vam stvar izvedel, vam mudi pbe. lagati za vas ...

Lise: Piti je jako nepobudno, gospod dohtar.

Zober (vho.): In sramu je ob jaz sam škoda in odgoornost, kraj molite! Dorem vam, ne delajte si mene za povzrajnika. - Lajste nehalites z menoj, ali pa molite, kadar niste v vas niteras me oprisa, hoto in edkod ste, kome ste in ferenu miste v podu. Sedaj pa koto in pijelite z menoj pogledat pbe, hi nam jili odkažejo.

5. prizor

Pujinja, Losi, Jancz

Losi in Jancz (prijemeta Liscere strani.)

Losi: Kam pa oleasoci, gospod.

Lise: Grem pogledat. Prabojte. (belode v grad, Zober za njim.)

6. prizor

Losi - Jancz

Losi: Ta poperivik je skomandirch, de nje ozil gupa v grad.

Jancz: In par sama gospodiera Lise ristata ste ste se mimali peljati prej.

Losi: Sam Liscere nej, kakovs miš ima ta dohtar.

Jancz: Pellencho, hi pravim. Tu mi mura hiti podlogas. Koder sem ja prejbuje care ozil in se je rajni gospod ozil praven, je vedu pbe ubozel, de mura gospod ste pelot na Kozla poleg mure.

30
Lori: In je ubogal?

Janey: Ketur je bil kemil. jaz sem pitaril konye in gospod je gledal kamest in
kagla. Tuden ilovci je. Porost je in mikyer, govan z oshim in z
nikomem.

Lori: Najne ga redijo ljudje po horti in z gozdu. Obokume, hi je "prinkes bide"
je metel nebrne grose...

Janey: Tistemu zelovemu malinarjemenu studentu, hi je baje niceu baji,
hekar sam fajmister je menete dal kar, kar hi glate pekime, tohe da
vihci v Volijahu ni vedel, koliker getem velja ali pleca v naravnih
morih, nisi malinchi student sam tega ni vedel, darita ga nem.
shi zna, ob nedeljah hi fajmisterne pesit hodi in je tako sitno, da je
nes plet in zalem od same nemunt.

Lori: Solavici ma poutyajo po mest, ali pa ga ne da velj geci ali kurboti,
Ed kaga je mistili, da tudi siroro mesto je, kotu siri volk. Ali Solavici
je povedale, da ga sam kuba.

Janey: Ketur ga kuba?

Lori: Taki, hekar ga ni kubi nihci in ga ne bi! Gudoje bozji, na unigi in bog
oguje! Naberih dev ni, kar nekakor vringo glaven se naredi
okuli suvne, velle skalle in mest je same kuba. To hi mi paper
nistoo, kraj pa je?

Janey: Prut nekemim zvarmenjem ne prave klobuka nisi ne naredenje,
da hi ilavale dejal, da ni dober kristjan.

Lori: Ali goduje nedeljo sem ga pa je vedel v cerkvi. Ravnickova kurbota, hi
je tako bozja jereska, da hodi vrche itirinjat dnu k spravci, ve gvo-
dahi, da niholi ne jise fajmister ali kaplane nide ne mora te
gospode, vialata pa je, da ata v fajmisterne pri St. Pharu shujaj pda.
Ta fajmister se prubno z to alavci, hev je dober in voljan svoj z
vchim, hi princica bube vojih quhor k ujim.

Lisee: Pozdrav!

Kuharica: To samu pozdrav, gospodične Lina, rimu pa teta. (Postavi me miza)

Lisee: Dnas seps se jimne zabralim. (Ogleduje slike na zidu.)

Kuharica: Sporošim jimne. Lahko noč! (Odide)

Lisee: Lahko noč. (Od promiskovitega moloj je ogleduje neke knjige. Puzna. Taka je na pratu.)

2. prizor

Lisee, Lencajeva.

Lisee (je odpirat meta.)

Lencajeva (z risoko pice x polni). Nihdar nič ne bom hodila tod. Taka me je bilo da go tak hodnikite, da nisem vedela, ali naj greva najaj ali najaj. Tudi, da me bilo podgana ali mačka, ki je zanimiva za mnega, vendar se se vedela samo života pesem od stahu.

Lisee: In jaz sem vprašal tvoj vitez na steni ogledoval mi obendoval njegov huti gled ter se domisljal priporok o jdarcih gradovih, vitezih, periholih in sivo se pitati o olivskih letih. enakega s pošeljivo grejo mi pijetum st...

Lencajeva: No, te pozivje pri nar šar mi, ako si je samu me melarite v fantazije. Podgan imamo pač smago, mi pove namu hvalijo in gojda pogubiti, pijetum pesem pet pred okno; drugih stahos munda mi, vrtati, zapiramo picej, ki se steri nič, da stehovi od guma ne murgajo. Ste li pač tuči vi dobes zapahviti orsanje mete vasega rhoda.

Lisee: Pozabil sem jst zapahviti, a mislim, da je zapeta. (Hoče iti ven)

Lencajeva: Pustite sedaj! Lisee je naša psi odhlanjini mi melarite, se maate varovati kesno puvici hoditi davor. Mi zapiramo go (Pede.) A sedaj vam muiam porodati, gohaj sem prišla k vam zalej daves teko kesno. Ni bilo drugane murgie, ker prej si misel jutei zjutraj pa se se manj murgie, odlagati se pa me da. Počel Hoj pa je te doktor Lober hotel pri vas?

Lisice (zaindeus): tohtar Haber? Pismani?

Lisice: ta, popoldne ob petih sem ga sama videla prihajati gor v grad. Ustrelila sem, da pojete zopet h gorje, kakor je hodil prej; kadar ga je naša mamiča primasala v Volčjaki, ali zaindele sem se, ker sem videla, da je kurakal na račun sem na vasi stran, obetlje mi je potem prepovedoval, da je prišel odšel in pisar ga proti gozdu, da vas bari najbiž mi dobil doma. Kaj me? ee. Popoldne me ni bilo doma, ne, prišel sem šele pred mrakom.

Lisice: Radovednost me je že tava gnala, da bi vas šla opazil in vas - porarit, ali pala sem se, da se tu stari godim oglasi nazaj gorde pri vas, ali da gabi se misene upala. Obetlje sem bila misela, da mi pazi, kedaj prej. mi, dele nazaj. Pa je dejal, da bod misim vas mi šel. Gabro je tvoj zkrat vedofunge pot in lahko vas porarim da, ker bi jutri prišel, ali kadar bodi - e avrajte tega ilovke. Ni dober ilovke!

Lisice: Lahko mi dejate to pred, gospodične? - Opazil sem gač že nehotenkrat, ljubi mi imete velike in poribus antipatije do tega moje, hi se zdi tudi meni trum sturorom nenoraden. Vi imete ožoke, kateri mi se mište porcedati, laudezije; porcedati ste jile obljubili.

Lisice: Ožokor nam ne morem porcedati, ker jih stvaraj sama ne vem. ni. Vratli vendar marate poznati njegoro priložnost in me poznare, hi amu a murezije netrah vffio tu pri nas na gradu, vffio, kterecum se imenu jaz vphoder. Valiti, da sem palej. Sajite bar prej poble, da je hodil prejunge čane čiče e sti vemy na grad in nehoj gmešavega o tem sem je od ljudei širiel

Lisice: Prav ste širiali. Prej, kadar je prišel v domalsi kraj, je bil vohodane per vopinaru q goet, čepor neljub in neporabljem. Telo sem se ga tako ustvarila, prišla h va strela, da je zopet prišel. Kar čudno se mi je pa vedaj žalito, da ga prej ni misa, kterem perem potu nebenkrat vee h nam, kakor tudi, da je naša ne da. Podustako misim, da je on dama. To je čudno peči. Telo sem se ustria - sem ga danes videla. Pollej ga, hi je šel h nam, sem se gbalu, da

živias ne zarogel k čeremu slovanu. Ogledajte se ga, gospod Lince, ko je gud človek, pa se gotovo.

Lince: Taka obsodba mi ni dovolj, gospodična, ne zamislite mi, če nimote vz
pohor? Dajte mi poročila! skeni se zdi ta dobitar Lohar, kakor sem rekel,
kakov, kakor mi reče drugi dobitar. Mi nismo sem ga videli v dobrem
položaju in plinil sem tudi žene, kar govori zanj. Pa zahaj mi ne po
veste, kaj od najinjšega para veste o njemu, gospodična.

Lince: Tako, ker ne vem mnogo več, nego vi veste. Mi prej nisimo bili v
davi pubej stanovali, nego samo bili pogumni v mrtu in le polati najin
na Prajanku. Taka jaz videla nisem ničesar plinila o kakem dobitar
Lohar, noben človek tu ni govoril o njemu in ni ga bilo. Kar manjkrat
se pohaja nekdo žene tu. Skene takas mi bilo tu dama, pridalis so me
biti v mrtu, ne sem po kaj je, kar je bil prvi prišel v grad. Mi nismo
dar ne morem pozabiti, kako je bilo, ko sem se privedel. Kar nobena
den mi nujno govoriti, ne govoril, ne gojiti; vseh zese sta bila
potem zapeta, grupa je jobala, gospod Langman pa (kajimostu)
jaz nisem bilo zaven, ali kima mi je pravilo, se je hotel nek
pelo prebrati. Vse to potem, ko je bil namreč ta dobitar Lohar pri
Kojas imeli; tega nobena živa duša ne ve. To je gotovo, da je poltaku
gospod, nekak zahajel k njemu dol v vas, v isto izbo, kjer ste bili
da je bil njemu najproči tohu krotaku, kakor oca, daci je prej z
drugimi ljudmi na vrtu ozirno parnel, tudi s svoji ženo. Kaka
kima je Lohar prihajal v grad, je bilo, kakor bi potegnil oblek čez rame, aho je si
bili najhno dobre volje. Vendar od tistega časa, kar se je prikazal, pa
nisimo bili videti več vrteli. Dobra gospod in grupa me. Pribajal
skraj vrtu leto dokrat, čeramo naravno le za molocance, jaz ne
bojim. Kar pri hoci, to mora pri nas biti. Tako je, odkar se je prikazal
je pa tudi kakor najglavna, kakor oblik. Jaz ne vem prav, ču ne g
zuncj gat

bedaj ona hriča. Taki sem vas prosila, da postanete pri nas, ker je ona hotela.

Luce: Ali ničesar ne dutila, kaj je tej prikazni ožele?

Luca: Prar nič gotovega. Kar imam je skrup, morda biti že iz prejšnjega časa, ker mene ni bilo v družini. Vgibati nisem in govoriti nisem o tej stvari nikdar z njo, tudi si ne me drznila. Pročur, odkar je umrl gospod Langman in je gozda prišla v leho duševno bolezen, od tedaj je prihod tega me, ničnega človeka za mene pravi stvar. Taki se mi čudno zdi, da zdej ne pridete več k gozdu in sicer vas, Kaj vam pa hriča?

Luce: Tega tudi jaz ne vem. - Torej o tem je treba razpravati, to, da me je sedaj prosila in, celo hčer podala rabil me, a prej me je najbrž iz bojazni za hčer prodila iz doma? Tu mi govori, da bi jaz sendar tega rešila ne bil smel sprejeti.

Luca: Proste to misel! Vsegljite mami in Luce, da ste prišli. Nara prar nobena hriča imeti, nje roko in medse si bili kralji, ker si vas ne bilo. Kaj bi mi zadalgo, tudi upam, da bi našel, to doktor Zober, zopet kumala mostičevil. - Sedaj mi pa povejte, zdej se je za vas tako gozod.

Luce: Ker me je hotel v prid kmetom obdržati hči. - Sem ne vem, kako je to: ker mi je mene sama pa stari moj nekaj zanimivega, ne zdi se mi ljudem, je polakur vam, nego celo mame me steče in nekori vpliv bi mogel imeti te bile same.

Luce: Ali, nič! Karajte se ga! Ne ženeh simamo o tem dober imenit, pravijo, ni to stara pesnica. (Vidam, kajne prico in odhaja.)

Luce: Si pram sprevisti drugi ljudem, da vas ne bo ubil?

Luce: Z leho brez poznanja nisem, odavite, utegnili si se po naših labirintih izgnati, in me najti do pram najj. Res je mogoče 'Lahko nič'.

Luce: (Ona odide in zape mate za raby, on que proti miži. Po par minutah, se zrinje zvonj zvonk na pramiti vlak padlega svetnika.)
Luce: (zvonj zabučil). Jezus, Marija!

Lisec (zare): Kaj je to? (Naglo prične huc, popade noj na miži in drči ram):
Kdo je? (Vzdigne slu.)

3. prizor.
Lisec, Zober

Zober (zunanj): Posvetite pozni vnu bliži, da vidiva, ali se je stara, ruha goska bebjà od pihane pucelila le Abrahamu. Ti se ve, èi Fzekor oèe tudi stne, grote de, vice junske v praje narsije, ali se so sè dalje ljudi obrakovali. Posvetite sem.
- Pobilu je ni, sami omedbela je. Fmate vodo v sobi? Pomeite je in pisej bo dobro. (Lisec nene iz robe vodo. Zober pobere podlo vrèi in jo piseje, nalar nroci Lencarjov z vodo in, ki se zove, jo doigme, Lisec)
Sprijemite jo v gosteljo, nate sè ho slu! Kaj boste po temni najoj hvaliti, uraga. (Ta Lisec sè njegec slu in pride, v pisek na ramu, v sobo.)

Lisec (zunanj Lencarjov in se prave.)

4. prizor
Zober, Lisec.

Zober (se po Lisecem odlopm mènes zabavhoie in nastani pisek v hrb.): Cudno se vam zdi, da pahr nenaplovna podam le ram, ali zjuhaj, ali pmeoci, koder je.

Lisec: Paè je nehajkerno.

Zober (se ne ves glas zsunje): F, prijatelj moj vteodi, aho miste hoteli, da vam mo, him vòr garsimiri pendez. vrus in muram pred vrateni postuisti, hahr me stare babe obirajo in èruege plikajo, kchersem je baje hndic sam, ej potem bi pili mudi i vi mene na miru pustiti. (Lido.)

Lisec: Vi ste pred metmi postuisti?

Zober: Fmel sem takt, guprdime. Pisek sem le ram, hrt oljuder clock, da se vam zbrodim, her ste me s pismomu abrotile, da me hroieo roparje ohaati, hchar vam je predal tiski vòr Loo. To je pendar zbrode meduo, in gela sem pulaj. - Ali pedite, spet se sam pendar ne mudi, da vam prvem. (Lisec sede) Veta, hje se pravi pri stici na Rogoviti?

Lisee: Čul sem, da je ta kćica nekje stare babe, ki prodaja zganje, in ta kraj sem vam
menda imenoval, ho sem vam povedal, kar mi je priporočil oni človek,
ki stoji že prej imeli v mislih. Sam nisem bil na tam.

Lober: Ne? Škoda, da vas nisem prej poprosil darova dobil, ho sem vas iskal kod
vamne gredic. Porabil bi vas bil v reboj. Videti bi bilo, kako znano jaz lopove
ničti steklo pripravate. Hehe! Kakeste me prite na strahaj blizu moje
strehu. Imete mi samo po tehnik krajih hoditi, kajer je kuba, da je človek
samo svoj prvi gandar. In danes sem jaz bil svoj.

Lisee: V Rogovili?

Lober: V Rogovili, kamur so od nekdanj hodili tatje. Sedaj sprav prihajam od tam.
Švilil sem kod nimno isti danes. Ho sem videl, da pri vas se puč gori, sam
dlogit aboji vas prebrni obrod le sam, da bi vam poročal, kako se mura
z nemurimisi fupovi delati, da se vas ogibljuje. Sed mocij budo se bolj
preverjeni, da z tobrosim doklanjem se ne more priznati vsaka plaš-
čar. Ho sem dobil vaše pismo, da me kocijo arapati, behar vam je pra-
nil Looš, prizovem, da tam stare babe zganje koci in kateri ljudje ga-
hajje je. Baba je bila parno quiggula olje, ho sem jaz prišel pod okno. In
videl sem okoli miže svet papirno in zamikarish kametov pri zganju.
Ta vaš Looš je bil tudi med njimi in je parno priporočal ho, kar ste
mi vi pisali. Na skur lehm usteram papirnato šipr, pomešim pušho
mater in petrelim v broglo v koci. Zeleno stellanica se razdrobi, zganje
se pagljuje po miži, katesi je od grova moje puške kar obhajajo. Jez sem
v hupri nad njimi: kripote prekolnem vse skupi po stari sęgi, Looim založim evr
peterico okoli vas in porum, da dobijam in njigo berā v glas tako broglo, kakor
je ta v fereni steni, če se se pubeet pumisti na talovim pri menci. Placiam potim
prebršeni sobi stellanica in pagtito zganje in gsem. Hehehe!

Lisee: Mi malo nevarna igra je bila.

Lober: Kacih mura piti človek sulad in nemmen in jaz sem danes zapel bil. - Sprejo,

Lelej imase mider obiacinaraufe. Hara beja petunt (Kaze na casta) je ze s
sojine stahene kagmorana. Hehar kemetje tako je tudi ona marda
pepricana, da me je prap grinesel pred vase duru. Naj prizhuni hoto
dingi. Haha ha! (Kmet linc, vetane in tili que par barakos po sobi.)

Linc: So imo vam marame picea postheli, gupod doktor?

Lelej (opleduje stene): No - ali me stannijete bu amuzo ugodnije nego, moji ata
koti? Pa ko stvari! Veseli me, da miste steni gohki, hi je bila pri vas, bar
picej sejele, da s menci stannujje bar pedemu hndicis, ce ne se vec, nekot
me je pozreclito, da ste se polavili mozhens na moji stran. Lhoyt
um ji nalati s pol, vedoc, da se po po bejje melcarita. Meicocet pice
in picea picej. - Ti je, vnladi moji quijetel, niti me recite, kaj ste
bu s gradw! Laj um jaz marcl staiti, da se goize ni vec braude
vas pod soje sticho.

Linc: Soj sptis ste upolacibili, kateroga vi ne umajo. Kemi je sicev stov
prijetva, vendar vam marame stiti hvalajen.

Lelej: Na hvalajenak miseme pacemel, quijetel. Da sem za vas zelozil svoj
pravite, se mi zgodite bolihany zarodi vas, nego zarodi kmetovi. Samu s
aptivom ne bi bil duczel skraj miserar, ali moji mapeti bi bil ma
nje stume, katerih pa je pazniti popokos. nicem se paliti. Pa
ne marcl ze piti zlagati, da ste moji niteh ni da ste zaroceni.
pelo stiti, hvi pice se vas je bela zarodi svoje hure. Neummo bej
stor! Lato ste mureli stiti moji niteh ni pelo zaroceni q bezato
neveto. To vam je stiti polictno govedati, da pante queli melicati
pegorov na jo. de piceite imeti mir. In to je bil pusti mozhun
um pisecl, hvi pri vas videti, minim, da se ob parom casu van
det. Se je vam hvoc panjeti, da je bil hndic pri vas, s to vam je
Ledej mi je psvetite po aboz niteh, da mojitenu meto. Na
videt pusti puvic, behar miche, vedaj um po staci. (Oba abipititi)

sveti. Začnijo u mišeni lajanje selihkega psa.) Naj hudiče ne bo grozila pa
pozilovina pozibil. Pes je star in mišehar mi svoj prijatelj je ocl meločaj,
porobno pasciome; poznamu ga. E, pe mojej dooklaji, bolje zanj, če mago
prviti prbne, nego da ga dobi napreded krajedene (Kvame quish z paner.)

svet: He! Ljudjati ne bojte, dohler nam praviti marame jaz. Vas grod li bit po
homici. Otaavite tu. (Hopi nazaj s roba.)

(smehljaji) skucite li, da jeem jaz svoj, hi ni da praviti, kadar hoci?
Tvoj vas jezo porivim, je zaradi popota, hi piža naredit stiel, ne ubijajte
pra, ako se nam je ne praviti žival, hi po zvestobi prbnaa najboljega
prijatelja. Pajsi ne odhajajte.

elopi s roba in zapre mata: To je pila para miževu beuda. Pas goovite.
Pes je zvest. Ocloch mi. Kato pas hazni na zeluzji. (Postari quish s bod.)

Kuziji nepravite o tem. Pes je zvest, clovcha pa clovcha izdeja, le clovch
je nehratijem. - He octoje mi tedaj dungege, mago qui vas močito. He
ne ubijate, jaz sem z melim zdelostjem. (Kole na gofo, nije fas ma

migo) Kameniti, muresin! Ovislam sem vas zapadit iz stavoranje,
zjeor, zdej marame jaz vas praviti pasciome. Jaz sem vas in pa je job.
He. Tedaj abavite, hoi kvicite. (Sezura, jodje.)

Pa je postelo ravn z necljem dam na plujfo, gospod dohler.
lej sem je na gofo in sem maeda celo vrel, da mi zbitate žancie
je na gicimo glass. - Tam imete nehoj, har fi bitelo bito vimer.

nehrate migo in dajte panu pa pivedite tudi panu. Her pra
ste je v telu pliznje poredstov, no marame svoj meteninye se
niti. In to je najboljše qui vimer, po stavi segi

chne migo, odpe stellanico in netoici bozara. Prosim. Na zelra.
(Kvame quish z paner.)

magje, miche! (Pojite. Kateri rplah piye gozact.) Her marame sam
to zagovor mije orobe, naj vas tehaj pobolajim, da umu munda pender

Zober: Polednja mi istina, - za mene nikdar ne. Da moja domovina parodira, zato je nisem dolžan biti proclijen, her sem bil že kalibret pristojen misliti, da bi bilo bolje, ali se me ne jeta. Vzgajite me je. Heho? Z mojimi voljami ni je krepkijem! Ker oče je bil bogat kmet, bogat je kuharstvijih razmerah, a jaz sem medicinsko študiral v Ljubli. He sem imel največ apetita, tačas nisem imel hrane! Halaha! (Poj.) Sedaj je hudi, ali apetit je sel v nožem. In nared, quarite? Da, med njima se je zaisemil študijem nisem mogel zadržati mihi koliko, da bi bil priteni živel, davi sem te nared ljubiti in bi sem bil post proclijen član. Na kaj post sem bil surjen, med hujš morda, in bar sem pustil dave, med prijsimi rojaki, bar mi je tačas bilo ljubo, in mi je iznevelite ore, ve, ali ga poginilo! Tje sinom v groh biti hočelij-nim? Poshlijete bi semel in procin vam, da sem je in nego. Telo je. In naredar prijetelj, ni me vete, hudo me ipak vlice se vedno iz ljubine v domstvo, med ljubi, iz hiterih sem, se poročih, hudo sem imel danes popoldne, ho sem hudoil po ljubih, gostem ob parteh in hudo je vedno, ho se starih gostitihor iz samovida do misljan, hje sem noldaj hudo obročij igral. Jaz ničemur me ljubim na henu preta, ničemur in ničemur, svino pojstveni hraj mi je včariti se ljub in se ta se včariti in se radi spominor. (Poj.)

Luce: Zakej ne potanete tu? Loroje gnarostjo...

Zober: Loroje gnarostjo bi lahko živel, mislilo. Ni leba, sinom kalib, da lahko živim hudi hudo. Nareda, same morda me vlice drugam. Med barbarski težje pozaljam domaćih hudičevih ljubi, katere mo rami povražiti, daktor samo lagol po goulji. In naredar me hudi je ta moč zapuša, moč poraštra in maševanje. Iho vas sturka se hotoj običe, in se bi čudila, gakej Zober fetos me pihaja redno ga, vedel je njeno gazo, hudo prej z onim drugim laprom, recite je:

svrājiti pozeltja, svrājiti ni vreliti se maščovanja. (Od tunc mu je zapleta
jezik od prijavo.) "Vsega se človek oprijani, vsega navleča. Neke, sam nehotaj rad
visek, da se je pu krivil pred menoj in da mu je ona p solzami povsta za
čisto sine svojega otroka? Kdaj se mi ne ljubi več. Tragulj kesanje in
naseca je stnil o nji več, nego sem želel, v glasu ji je govil. Plodno, bodi
neumnimem! Komu si se ti prvilil, nji? Tu pendar je ne morem več
mociiti, ozdraviti jo? Pač! Tu je ona medicinskoj quisto sarlatan-
stos, kakor ona drugo, vse jiojjenje! (Piše, postavi prazen kozarec na
mizo. Kozarec se prevrne in pada na tla ne prepogo. Piš, bacte, piši!
(Nastani se nazaj in gaspi.)

Lisee (istoi vj shlenice se goduje vino, polne kozarec. Glada nebij čara
spečega Labra, ga odene, gane) Prebiti je moral mnogo nemice. (Zpije
se petalo vino.)

Laster.

VI.

Pri Loberu v sobi ali pa lahko tudi na vrhu pred bajto

1. prizor

Lober, Janezek

Lober (Janezku, ki pride minis): He, Janezek! Prijeli sem.

Janezek (pride bliže.)

Lober: Si dobil gospoda v gradu?

Janezek: Ah, da gospodična so jih poblicali.

Lober: Kdo si pobel?

Janezek: Gospod so pehli, da bi radi, bi si pristli k njim - sem pobel.

Lober: Tu imas preberu groš za pot. (dru da denar)

Janezek: Zahvalim, gospod.

Lober: Saj si ga zarlužil.

Francozski: F. Organo. (bolide.)

2. prizor.
Zober gotam Lisee

Zober (izlekarava pipo - leži.)

Lisee: Pozvali ste me, gospod doktor.

Zober: Paš quas, da quierate. Tamte je klobak, mallačite meš pipo. - Vi ste mladi, moji udje so pa danes nekoj bledi.

Lisee (ubus li in prizor Zober pipo): Takš.

Zober: Sedaj mi pa primerite moje nasčivke. Ne miže miže jih najbliž hje najdote, jaz vas maram kuhat natanko pogledati. (To mu Lisee pušne očela, jila pa metakne in gleda Lisee nekoj čara + obraz, potem odloži očela.) Kemi se zdi, da mi nobene podobnosti, sice pa munda me sem peš, ali munda nikoli nisem sedel, kakšne oči sem imel. (Lisee ga zjemoteno gleda.) Ne zamerite, da vam nič ne gošlijem, davi ste porabljem gost. Izolite si vzeti stul mi sedite, da se nekoj pogovoriva. (Lisee sede.) Večaj sem nekoj slivak, kar me zpet jezi. Karadi tega hčicem danes drugaja gorviti z rami, nego bi bil, ho me bi bil slivak, kar sem. Vendar pri mramu se vedite, ali je pes, ali ne. Večaj je bil v gostihni govor so vas in župan mi je no, hako quipredoval, hako je bil, kačas, ho ita iskala itano, auje v gradu. Posyite mi sedaj vi, je li pes, da vas - ona mi bestala vzeti garasti bega, her imete nekoja oči. Koga je imenovala?

Lisee: Ali nimata ta hndrejviki oči - je pakla - hako me so nobeden nič pri vas, ni je odola.

Zober: Blaznost sem, ali hje, nekoj je pesnice v pram. (Polj zave) To je dakej, da se moja ooba se vedno opteta v njuni glori, pa da nisem potrebn prijeto sprejemam. ~ Potem naj bi bil jaz prizanačljiv? Temu jaz hlyri, kakor drugi, hi so krivi? In hako, ljubti moj prijatelj, vam

44
sam danes dimgačim svet, nego bi ga bil očeraj, to se pozume, če brčete
muj svet poslušate,

Lisee: V kateri stvari menite?

Lober: To bi bili očeraj dogoblatne priisti, bi sam bil jaz menda takole govoril:
Jaz nisem se nikdar povelnil dane besede, kadar sem jo sljzati
mogel. In tako post vidim, da tudi pri, s katerimi sem že doliko
govoril, kakor z rami, drje besede in mislov. Posebno lahko je to,
ker ja itevilo stakilo, bi se moji ljudje, majhno. V svoj sljzeli je
paznu vas, s katerimi sem se prav sljzajno jezovnil in tudi
sljzajno vč govoril, nego je moja narada, samur se eden, s
katerimi sem sedaj in stara leta doliko o pabi govoril, kakor z ra-
mi in ta je postem duhovnik, sončeneč muj kri me odhod. Torej
prijetelj, ker ste s tako majhnem itevilo, atavite tako, kakor vas jaz
pazim, bodite majati in postem, če ne imate opraviti z me-
muj in boite videti, da prejobjimajaga plovča ne dobite kemela,
nego sem jaz, kakor hročem biti - - -

Lisee (vjezi): Kaj mislite o menii, kaj govarite?

Lober: Paar nič glega, mirni bodite.

Lisee: Ali gospod doktor, vi govarite tako, kakor da bi bil jaz kaj nepravil-
nega itevil, in tega - - -

Lober: Viste se. Vendar me poslušajte, če brčete, če ne, pa armen
pozidava je. Aut- aut! Ta, da, ho bili vi očeraj gjuhaj priisti bi
vam govoril takole: Prijatelj, vi vidite, da stara jezova gari v ga-
ni pri svoj pameti. Jaz ja svoje prabi jo sedaj obfclujem, dani bi
očeraj me bil; ne vem zakaj je sedaj tako, mislim, da sem
bel. To je pa moje stvari. Ti, gospod inženir ste muj gost tam
vete, zakaj sem vas popravit za svojega meča. Starla mii, ote
njena lici o pri mledesti stakila znanja, zato se je vas odhujem - - -

hala, Clara paktu - brenamici vreja za vas. Vi ste se v dekletov zagledali; dekletca se je najbije v res, turaj se je baki kakore mladostne brida, harti, kakor samo jo doživeli hudi mi. Treba je prariti vas, vi amite me pravem potu, vi me dosejete glahka mislar, mirujta, pustite dekletca.

Lisica: Jaz?

Heber (se zamuje nemarno - vedle in nastajajo mirno): To bi se vi v zrcalu videli, gregor hinc, ki vam pride vanj polica, da ste skraj popolnoma zaljubljeni v prs dote v gredlu. V tem je tudi vse ljube zovare in vsi redi. Sogovori da se se ne, zato vam pa povem jaz.

Lisica: Prosim...

Heber (vije pipo od sebe, energično): Poslušajte najprej, potem stajte in govorite, bear priča! Jaz vam ne zamislim, če ste se leks zaljubljeni. To je ležice v mladosti. oheni je varen. Tendar bi vas bil vira opominjal in bi vam bil pehal: Lečhs, priti le v gredlu! Nimaš nobenega pravega upanja, škoda za svoj mir. Tolaj rajši in pameten vodi! Sketi je nemarno, hrii nima same o sebi misesar odločevati. Turaj praktičnega uspeha nimaš. Tolgo čakati in upati na tate nisi je pa si neumnost. Ta bi pa malopridneje igrale, lahkomiselnosti ugajati, celo mene me jaz stavit, zato ste pa vendar menda preprosto človek. Zato gleyte, da primate odidele iz gredlu; prav je za vas in za ovs debla opravno. Da u hriete, igrajte, gleyte, da dobite sebi primerno gumb strariso, hi bo rada, ste za vami, kateri boste obično krepiti, pedem pijaleta la obhajiv in ktere mišice ne so plehal nazaj; hi vam najes spere, hlače zarije, kuhno pluhka in pradal boste obrigi, da se boste igrali z njo. To je za pitnega miže, hi denajje v gibeli ne najete, poplunova dovolj. Ta bi se pulil, bojeval in tyel, nazduje pa bil od nje same se za svo von - to je nepotrebnost in bedarija! To mi miže predno!

Pravim, hodijs ljude ma boji pr. In pleha našega doma se tudi vidi.
Glejte, naša čista je zabavila, dimi se vzdičuje. Hehe, hehe! Kaj mi,
da je pepo pri nas? Lepše, hehe & meste, ne?

Lice: Gubro! - In praz težko mi bo zapustiti jubri ta kraj.

Lina: Hehej zapustite?

Lice: jubri odloam.

Lina (neprijetno znamenadeno) Klava?

Lice: V meste nazaj. In mimam nič več dela.

Lina (za prebršeno pogleda): Jubri? In hehej se prave?

Lice: Najbije odloam za vredej, gospodične. (Premea)

Lina: In si meste lahko iti od nas? (za opránuječe gleda, obris si oči)

Lice: Ne lahko! (za objane) ete murene, ljubljene dehlis. Težko, težko mi bo!
(za poljubi) Entim, da pra je ljubite že dolgo, že prej, hi se običala
misra. Torej, hehe je bilo namenjeno. Pravijs, da mihie ne utice
roji pradi, da je ljubezem, hehe voda, hi se maberis in podra me
pomislehe, s heteromni ji stvariz pradi hledni pazurim.

Lina: Fran - moj! (kaj gleda & oči) Pridiva vedaj, da moja me pradi pr.
gubro. (Vrtane)

Lice (vrtane): Stagorci & temi q mihannar, vcei moji, hehe dolgo, da jaz zperim
roji misle mi hi praim pradi, česar vedaj me murene. Premea in
nemaradno je pradi pradi pradi pradi ljubezni, hi se pradi moji
(obbojela) sarne govuriti, hi bun pradi. (obolodeta - Premea.)

2. prizor.
Lobor.

Lobor (pride za praimar & pradi in burbo, pradi karake do meste, hie sta
redeta onadra, hane pogleda & tla, hane isčre, dala sta hie izjubite
in nazlednj pradi in burbo odlojivie sam jede). Historične bla za
dra sloncha. Hehe je bilo videti, ste pradi gubro. Hehe pradi hane?

Kakšno pisanje ne bole pod quintje? Ali določite, ovs starije, kateri se jime
 sedaj kakor bodica, preta, pocti & fantaziji, da se jime izpremeniti korneje,
 po garajitvi, le & narodno regularno, dolgočarno starije; ali pa jime ta tre-
 nutek ni ta prvi poljub parodi črva, hi bi se na stari dui glodal in goavit.
 Kaj je onega tucelo, čimni si perovel in varal prer, budalo! Tani ali drugi,
 o rezultatu ni velike razlike. Traga! Sedel sem pombaj na garbi, a
 sledega duhe na tem jeziku ne čutim. Ni vpliva, ni poezije, ni
 čudljive več. (Nabari pipa in kodi. Pevnar)

3 prizor

Zober, Lisee.

Lisee (v vnu in opezi Zober, akas & zadregi): O, gospod doktor...

Zober: In kuhaj, kaj me? Nam ste namrečena?

Lisee: Taki - malo na izpakod.

Zober: Vas nekaj preganja, kaj me? Fajuljivim ste...

Lisee (z gendens, & zadregi): Namem sem smel, iti k vam.

Zober: Naj vam pomagane, naj vam sem pombaj, kaj me? Sedite!

Lisee (vode k njemu): Če bi me, počujte mi, kaj naj pričnem?

Zober: Ni nemorejšega postu na postu, kakor sajati gajuljivim ljudem
 dobre poete. Da bi porje strani pobrali mi odoli, tega vam ne smem
 svetovati, kaj me, da ne? Ali bilo bi najpreprosteje. Bog zna, ali se ne
 uklanite neseči, če bi pbrite. Ti bi me bilo prvi, hi je mislil, odporodati
 se angalu, a je dejansko ubežal samemu pragu & ženski podobi. Tega vam
 ne svetujem, ker bi me ne plivali, kakor vi gajuljivim. Saj sem,
 kabi sem bil sam pleja, hi me je smela ta bolezen. Ti hočete le tak
 svet, hi vam pribeja, kaj me? - Lisee res mislitar visem mislil, da bom
 kdaj bilcane umbit za koga njemu čair, hi je bil enega človeka, katerega
 sem ne quintje najbolj povrajil. Pred prvim sem vas pravit. Ali bilo
 je, kakor vidim, že prekasno. D, če je že prva pičij nista, da smete mi je

37
vii, in fo na stare dni, bi jo jaz pa tudi rad obrodil, da bi te oči mo-
rale gledati do pravega popela dni. Peto je tudi malo mascevanje
poles drugega dela, kakor post zore te peči.

Lisee: No, ne, tega jaz upeti ne morem (ozburjens) ni ne smem, da bi
dobil deklico

Fober: No, kaj pa potena priceta? Praktična posledica je venčanje, da se ženi-
tvo. Ali ste mi mar pridi parit svoje prave bolnične zobe, da vam
sem pomagat ozdraveti in pomagati? Potem, recite, ste zaleteli
na napajnega jeloveca.

Lisee: Pevajtil sem se. Če praviš: Čuden gostinje bolne matere,
moje materijalne stvari, obložen prijateljstvo gospodične Lencar-
jeve. Zeloj sem ji ogel mir? - Jaz sem berac! Vidim, da mi morete.
Ali gobernite in perigrinirite, tudi nimam misli.

Fober: Kar je prave njene matere, ku je škoda, da mi njen moj učitelj tega
nemulke, obzega bi bil smel jaz verjeti quivjete in njega bi jaz mogel
quiprobiti, da bi bil dal pravo hčer črvenim cigarem, ne samo vam, bi
imete Andrejare oči. Poglejte bebe! Pravi je pravi sinu pravej težki
položaj. Jaz sem pebel, da ste svoj misle. To mi res, kakor veste in žudi
liti sem je smel, da ste ženin, samo da mi te ne morem. In je
maga, redaj se res zaljubite. Kakor mladi, meni v bljud. Gledite pri-
jetel, o ste mene malo blaviveti, kraj vidite, da sem težko garna,
gel in da imam stališče, bi je jako neugodno. (Lisee skominje q
pavoni.) Lisee je berac na levo ali na desno, zel ste dober za narod
nega plebija, bi je malo zabogatel - ni se na hči misim, bi jaz sem.
Ali zna re, kaj je stnilo, da je dobila demarnega moža. Ti pa mislar ni,
mete. Praktičen je post in praktične je tudi matere, če se prav napol
blagor. Fabius je vasa starije, neugodno do tal. Vendar smete s stariim
Fobesom na malo upanje svoje prave q malo glasovito piti zelno

čas! (Zgleda iz barbe stellanine vime in kozarec, mltice, pomechi Lince): Lince!

Lince (iz pipe): Hvala vam, gurgol dobita!

Lober (mltici sebi in iz pipe): Vidite, dragi moj gurgol - mltice. Dama v zeloznem korochu se pozirja, hi sinija moj hru zgodovino. Teli spisor sem vancih umise - ma njevemu nifju, samo amensih, mi au je obledel, hokar sterna. ta so se na praku, se tudi pise. Tudi popolatam bodo mltice za vas starih, svojo dolzmet. Razume se, da so to nepriznan prizor, poredno, ker je sedaj ama vancih pes ze pri kraju s svojim pozumam. Lobe je za barbe, da gurgol ze min zapustigred prej, nego njevor pumbari pvide agitirat gany. Torej, gubri dopolotne odlozete odhod. Ternoje pite je dobiti vabito, samo da pustite adresu

Lince. Jaz ne vem, kaj je v tistih vancih pisnkih, gurgol dobita, in ne vpravim jim. Ali je vancih besedi pomembnem, da lahko delate z njimi na stavo, hokar gube presijo, ki jo mltice soleti. To pa mi priten pomisela, in paz nicens, da so za ma delati z njim. Pustite! To mi mltice drugje, potem...

Lober. Pukarni! Konec je ze v tiam, jaz sem objubil in hociem. Lince, ker je moje pofje. In mlti ne govarim vec s tem. - Napišite mi svojo adresu in jubei gubrija se odpravite odhod.

Lince (napise nactov in mu ga da - zase): Torej pozobim, lahko ali težko! Teli pa dasyke drage, dej Bog hinc, mlti! Loberom demovine!
Lince.

VIII. (po dohodu letalske)

Lalou na parobrodu, hi vozi po Tonavi ob hrvaško - vrbshem Lince
s. quize.

Lince, Lober, razni polumi, kvartari, natakaji

(Pri mlti nize vede hijs kvartari in Lober, Lince hodi obzr moze in skusa, chi je to

Faber, ali ne, ker pravi vedaj bele poudi. Kadar bech, kumar naprosi bech opazho, ne Faber zedere, ne da bi pogledal vis, ne molci.)

Lisec (uboji biki za Faberom in ga ogleduje, potem naplas): Tavel hvalisev! Faber kump!

Faber: Eshv! (Tuje garteduje harto na mize) Favis! (Fyplise in prvine harte od jabe. In ope nazaj in pogleda Lisca): Kaj naga? Tje vas pa dobim? (Sezraicem) Foh spiele nicht mehr! (Vtane)

Lisec: Najizmenaderejri sem jaz, gospod dolehor, zelij, ker vedaj maste poudi, vas niti pogled niscem.

Faber: Kam je prjite?

Lisec: V Odeuro.

Faber: Po kaj?

Lisec: Tam dobim zastujka. Tuhaj, ker sem bil vedaj dreleti na Ogaskem smo dodebali. Tobil sem poziv od prijatelja, ki je v Puriji in vedaj me vidite na poti tje.

Faber: Torej v Purijo po zastujku, pr delu. Ne, mladi ste se. Nliri ste jremshela clovek za daljnji pot. Za vedaj ste predalec od Larra. - Kdaj ste bili zad, njiic Larra? Sedira pu steau in pijca butelje vina. Knezo imam z vani gooviti. (Domique nalahajju, ki pristopi k mizi in mu pshaje na harte, hy nej quinece. Uba sedeta.)

Lisec: Larra? V Larrovini niscem bil, oclhar pra je midor scila. Kati mi je umle kmalu potem, tcho niscam fudi nihogar prjces ne.

Faber: Torej gacu Praganke in moje pojtrene, rari Volijek ste res popolnoma prjchili? (In fisko lepo, mlado glarobarko poudi?) (Lisec drugum pogleda nauj.)

Lisec: Pozabil? Ne! Lagal bi, ho bi ho pehal. To mi ni mogoce niholi, ali saj verte, da bi bilo najbolje, ker bi mogle. Vi pa mi ste mi pretorali.

Faber: Fabina je, facas sem vam hahr pretovet. Danes vam ne. (Lisec ga osuplo gleda)

Kaj me gledate nepo? Na moje vose 'Ledy' in na Pražanku pagure druge. Tista
 rava najna devojica je sedaj prava, malo blesta gospodična in upa na vas,
 kakor ljud na ubojjo. In tista stara maranka je shraj - pumislite to kolo -
 palno nemojnost nekdajjega roka - Lencišica je portala moja prijatel -
 jica in me je prosila, naj vendar goltoro grem ga vas, sicer negetuje rava
 ljubice se punje od nemecne ljubezni. Teciun ravn, pustila Colaco
 Pucera in se maranovit po Lavi cez Lisek in Zagreb vrnite v domovni
 no in na grad Pražanka in se oženite. Vi imate temperament in
 kakov za dobrodušnega filistia, ki ravnje doma in bebo in koso oboka.
 Pereda to pa, če se med tem vrnite je obabili s kakor Nemko ali Ma -
 garko.

Lisee: 'Vine salite.' (slabokar quinceu vino)

Lober: Mar se ravn maran po krajjhs pridusiti, da mi forte veroceti? Marav -
 nost q Volčjaha pribojam. Teciun vrnite dali glasen od sebe? Vag vas
 je dali jhorvil, kakor kaje Hrvat.

Lisee: In goupe Laimonanova?

Lober: Ahmha! Se polotungo telo tega.

Lisee: In gospodična ---?

Lober: Kosti na prib in gleda, ali pride Fran Lisee, ki je pejet pred porjo vico
 in odhod priste? Cloock, ali imar se pluh, enjs ali ne! Lij! (Oba ka -
 čita in pijeta) jaz ravn marane porcedeti, da odhar to rava deklivo bahr
 poznam, spirtujem zopet ženike in cutibam ravn. Vueli me pa porcedu,
 da pun vas dobil jaz prvi.

Lisee: Bog ravn odprati, gajpod dohtar, ahv imete numerbu, steasno dala z
 menij---

Lober (udari ob mizo, da se presrne bozrec): From Elijio, ^{ravn} jaz mihtar ne lajem.

Lisee: Opratite, kar ste mi porcedali je me tako vclikavost izumaduje, hi me
 je zodelo, polupite --- (cez mizo itisne Loberu roko)

Zober: No, da, bodisi! (Vzdičuje čelo in grize.) Plaćano razno bratstvo po Tomasi od
 Zemana delje razite & rodo in izlozite & Zemanu in z jubisnj:
 kadye po Tasi razogor in pateru brate & strich duke na plosinski
 zemlji in na Pražanku. A propoz, zahaj mi niste pisali ničesar, da
 nisem vedel vaše adrese?

Lisee: Pucej zvečelba vam nisem hotel niti mnogo odgovorjati, ker vaše po-
 mudbo & tistimi pismi, ki ste mi jih starihi na popislago, se mi
 je zdelo...

Zober: ...nemislo sprejeti? No, da, prav ste starihi. Sedaj tudi ni več mislo,
 kakor tudi nepoljubno. Pizzal sem jih sami. Oba sta umola in
 maščevcl sem je shema. Nasorajil sem se, sedaj porizhussim,
 če je ustalo se svoj ljubezni. To bekar pčeno, auc papirje sem po-
 zjeat.

Lisee: Mi bi smel vedeti, kaj je bilo & kaj?

Zober: Tak? Pomyel sem vam jih - na moje postenje, da bi jih ne bil dal ni,
 hovanu drugemu za voleno peno - ali niste hoteli. Sedaj naj vam po raz-
 lagam, kaj je bilo & kaj? No, vi sami bi ne na vedeli mnogo več,
 nego veste do sedaj, ako bi jih bilo izteli. Posneli bi raj avge, da
 neki doktor Langman vam priznava meni nasproti, da me je
 lojevsko preseril in me za ves svet prosil, naj sem prizanesem.
 Dalje bi bili stali z ljubljensko pisno meke ^{menj} Slozije, ki mi bila
 volena druge nego mati vaše naveste. Prehe je bil po postobol,
 navejen na konzulatu & Aleksandriji, kterege bi mogli tudi sode
 pobem pajumati, ki bi vam jaz povedal nekatere stvari od pčelke.
 Zemanu in Pražanku sem navezel izmisljeni fabulo na vrat, vi
 pa napravite bekar, da pu svet pajumate, kar vam brate prigov-
 dovali, tako bi se najbolje. Vam pa hroiem povedati pčeno. (Dije)

Lisee (napravi pčeno): Laxim!

Haber (poznajete metelajnu, moj primac se pravo stehlenic): Z Langmansom era bila
 avicena in oba dva studirata medicina. Na gradu sem poznal in sem
 bil nekaj let med apoteki. Pri tej priliki sem se zaljublil v petnajletno
 Alojzijo, ona pa v mene. Na Dunaju je bil Langman moj najboljši
 prijatelj, hi sem mu zaresel kudi prave, hi mi jita je pisala Alojzija.
 Ko pra francoska, sem Alojzija pri njem v rabi zasnel. Pa se je de-
 gel, da mi ne vidim pravi moj oči, vendar se si moram vstra-
 riti prej kotor obsteneo. Zato sem se pravo, pa sem imel, žet, ne,
 pravo pri pravi ozdravljeno. Slučajni kolege so mi pravo pravi
 delati prave. V tem času mi je Langman, da je on shlenil, sti v
 Aleksandriji ali v Kairo. To sem shlenil tudi jaz in pravo svoj
 nevesti. Ona je želala ali ljubila mi je, da me pravi oči. Lang-
 man prave, stvarje pri meni nekaj dni, najsem je pri dveh kajiti
 ustankih, hi sem jita imel v njo, in pri slovesu pred odhodom.
 Praveo v Apoko. Tam nama je izurilo slo, tam nama je izurilo slo. V dveh
 letih sem imel je pravi oči pravi denarje shuff. Tudi njemu mi bilo slabo,
 da mi ne bilo dobro, hot meni. Najsem je pravi prave je dajala apoteka, hetero
 pra shuff pravi oči. Goyodactri je imel Langman sam - jaz sem
 mevil, da prava na pravi delila. Her so pravi Alojzija pri me
 vedno bolj pravi in je kobil, da ji oči oči stvarje, sem shlenil,
 umiti se v danosno in zelterel od Langman, obično in izpla.
 čila mojega delaja, kar sem mi jita pravi. - Na to me je pravi
 v pravi pravi pravi pravi pravi, sam pa čez noč pravi pravi
 nam. Vsi moji pravi, izubiti se jita, so bili zamany. Obredal
 sem v Kairo v pravi pravi dui, odhoder se mi je pravi pravi.
 Pravi sem pravi pravi pravi v Aleksandriji, hi sem pri avicij,
 shem pravi pravi, dobil pravi pravi pravi, ne pa pravi pravi.
 Bil sem ob pravi. Pravi pravi? Tam so isti? Pravi pravi pravi pravi.

76
nime, drugič pa, gohej? Beracit? Kaj se je zgodilo z njo? Na mojo
pisavo mi neki manj prijatelj odgovori, da se je ona omožila. Kaj je
bila meni tedaj treba se živeti. Zgubil sem rav. Bil sem brez dela
in beget gledal daller mis ni ozi na spet znan šopetav na francoske ledje
kot ledijskega zdravnikes. Nazadnje sem se naveličal hudi tega
in postal sem se prniti v danorino. Obišal sem v Carigradu, kjer
sem se dandanes. Slučaj je tudi bil, da sem ozi zpet na svoj
dom pogledel in da sem tam našel njo, heteri sem nekoliko bliže
zupal, a našel je zimo tako mi je preč in mojega izlojarsca
Langsmann! (Včas je vmes pil.) Ti ne veš, koliko diabolice
moči pišiva v človeku in ne želimo rav, da bi nam jo izkustot vzbu-
dilo. Meni se je rav ozbudilo tedaj. Načrtal sem se. Naporil sem
jima pekel na zemlji. Obadva sta se preta pred menoj, kakor pred
hudičem. To je bilo vpljivo, o katerem sta stičeli ludivi. - Tako sem
pa prišel do tega, da sem prijatelj rav in da vas celo živim z njim in
njeno ščurki - bogami tega se rav ne razumev. Selica mi ugaja,
ne pride mi na misel, da je njegova hči. Obarabi, se rad jo imam,
(Tudi z Lisceem in aba prijete.)

Lisce: Nisem ravu hujša ozi in želim se manj biti tuje!

Zober (naloži in spet hči in prijete): Kje sem že? (Se naveliča in miže.)

Lisce: Nisem pruljal. (Potam in gre opral metakaje in se vme.) Bilo sem
v Norem Lachu.

Zober (drigne glavo): Vins me je že v drugič preinagelo v rasi drugič. Ne es-
dite me naprčnu, a bila je murgobuh moja bolajba hči prijete. Pozabljati
je bila meni potreba. - Sta zomiled se vidimo doma - mižna je, da
potem potamemo shujaj. Nehotiko potrpljenja z menoj rav bo
teba - - -

Lisce: Kajige vneje ze mene in tudi ze Linc, ako se izpolni upanje, hi ste

ni ga dala, gurgod dohtar, ne bo; nego sbeči v amuz ljubimijo, kakor očetu -
 Lober (u. zabrohoči): Očetu? Tega sinu ne budi ni v amuzem leksikonu! - Prijatelj,
 jaz pijdam apat. V Lermannu se oglopi te. Buditi me ni treba. Tolin
 v amu prico, pa sva na dozi. Mislite si, da je vendar resničen pogovor,
 da pes, ki laja ne grize. Jaz ravno ne, ne poznam, daci sem star. (Vtane,
 ga zavaja) Starost, prokleta starost, noze so plabe. Sprejmite me po stop-
 nicah. (Lina ga vodi po stopnicah v spodnji prostor) Takor se imajte, ču
 se me vidiva reč. Pogovorite Lino! (bistolete po stopnicah. Tu in tam
 se čuje smičanje spicite zobnikov na klozoh in pljuščkanje valov ob
 ladjo. Zabuči lastnjaka pircnes.)

Fantom.

13/5

IX.

Epilog. (po enem letu).

24/5

Pred gledam, behar II in IV. Na dlehi zibeljke, pugnjenje sčipasto, puho.

1. prizor.

Lencayiro, potem Lina.

Lencayiro (vodi na blepi pod lipo, plate mgarice in tu in tam pogleda pod pugnjenje
na zibeljki, gace): Se zmiraš spi!

Lina (priele iz gradu): Tje je Frau, teta? (Tje v potah pismu.)

Lencayiro: Ne po dalec. Se ni dolgo, kar je bil tu. - Kaj mu krca?

Lina (galtice v stran): Frau!

2. prizor.

Prijatelj, Lina.

Lina (prikaje od strani): Kaj je?

Lina (zariski pismu): Prijatelj, Frau, verile nevesti!

Lina: Kaj tacega?

Lina: Pismo iz Carigrada.

Lina: Od doktora Zebra?

Lina (da pisnu Lincu): Gledaj, gledaj, da piče.

Lina (ozame pisnu, odguc ni kšer čita, ho ja pičital): Ne piče.

Lina: Ne?

Lina (jide pisnu): Beri!

Lincayevc: Čitaj na glas, Lina. Čelo sem padovreduc.

Lina (čita): Gledaj, gledaj! To poudel me se ne bo. Na jicu, čč Prigda, pičlem ga zmeram. Sedaj odideu + Arakijo. Kolera je tam. Fay sem ganyo puctar, ne hajim se je, a fudi krajec se misem videl. V pilogi ti pičlgam proklamilo, da z mojim nalogem denarjem, kterega zvedoimo pozna, po svoji previdnosti upravlja za dobre namene, aho bi me kraj pehitela na mihi zadnji ekspediciji. D. Zober. (Vikne ni es zamislj, gubem) Fran, kaj pomenijo te besede "denarjem, kterega zvedoimo pozna"?

Lina: Teje ti sedaj ne morem povedati.

Lina: Kaj mi nisi, tem se nikdar povil?

Lina: To ti povem drugipot.

Lina: A, gledaj me gledaj?

Lina (ji poglobne k sebi in jo poudi poleg sebe na blap): Ti si nejevoljna, da ti ničera misem povedel, o čemer si me sprašle. Ti slutis, da bi ti ta abrac morda pojavnilo kraj, kar si videla in ne razumele. Ali pakučaj me! Ho si starega Zebra ne pils, ne bilo si mene pri tebi in ti me nisi vedel se mela poved, ne?

Lina (je pofulbi): Harem Zober marara si ti hvalejme za svoji misli.

Lina: Edino njemu.

Lina: Teli sem se vedle njigorega quihda in stelo pra pkuviti, da ravni legi pmedlivo njigori, puzraivne, puzpariva, dejiave...

Lincayevc: Tu + gacem quiparive gany stavo, ayo.

Lina: In zgodnje a listo Arabija, lyu je bolera, in imc se skrivnosti sohyj.

Lisee: Vidis, in te skrivnosti mi je povedal q zeljo, da jih nikomur, tudi
tebi ne povem. Mi galteris od mene, da penceo pedonim in da ne
sam mogel moju misli i pri pogledati, kadar pisle, moju,
katerum sem procligem?

Lina (u ga oblene q skeme pokravn): Ne, ne! Taj nicem nicnar vedeti!
(Vskicijole iz gibeljke. Sencayesa u skenci in odgrinjajz preprijajle.)

Lina.

20/15.53